

Šentjurske

NOVICE

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE novice
1998
352(497.4 šentjur)
0052305,2
COBISS 0
COBISS

24. februar 1998

letnik: V

št.: 2

cena: 150 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

ljubljska 26, šentjur

vse za ogrevanje ...

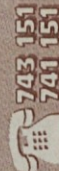
- peči za olje in plin
- oljni in plinski gorilci
- radiatorji
- ventili
- termostati in regulacije

vse za vodovod ...

- boilerji
- enoročne baterije
- cevi pocinkane in plastika
- WC deske

vse za elektroinstalacije ...

- elektro vodniki
- stikala, vtičnice
- omarice - notranje, zunanje
- svetila

kvedrova ul., šentjur

- akustika
- video aparati
- mali gospodinjstvi aparati
- modelarstvo

UGODNI EKOLOŠKI KREDITI

- plačila na obroke
- popusti na gotovino

NORE GOBE V OBČINSKEM SVETU

KAKO SO PLAČANI NAŠI FUNKCIONARJI

ALPOS KUPUJE EMO

Z DRAMELSKEGA POHODA

KS SLIVNICA PRED BANKROTOM?

C & C

Podjetje za trgovino
in marketing d.o.o., šentjur

OMV - ISTRABENZ

Pod prijazno streho

energjski napitek RED BULL (250 ml)	250 SIT	koksi Jaffa orange (125 g)	200 SIT
pomarančni sok Pfanner (2l)	300 SIT	čips Pata neutro (300 g)	300 SIT
mlečna čokolada Alpia (100 g)	80 SIT	Alpsko mleko (1 l)	130 SIT

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŠKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET I. KLASE
CEMENT, APNO, MIVKO

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN

TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,

BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,

DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

izredno nizke cene
in za večje nakupe

BREZPLAČNA dostava na dom

PONUDBA MESECA:

LAMELNI PARKET - HRAST

I. IN II. KLASA

Od 1.690,00 SIT do 2.190,00 SIT/m²

063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 8³⁰ - 16⁰⁰. OB SOBOTAH: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

3230 Šentjur, Drofenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

*Zlato ohranja mladost in polepša starost,
dragi kamni prinašajo srečo!*

➤ prodaja zlatega nakita

➤ prodaja zlatih ur

➤ predelava starega zlata
(poseben popust)

➤ popravila vseh vrst nakita

➤ izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanška, kristna darila
poročna darila

POSEBNOSTI

prodaja JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV

POSEBNA PONUDBA: - ovratnice od 7.000,00 SIT dalje
- prstani od 3.000,00 SIT dalje

AVTO ŠKORJANEC

pooblaščen trgovec in serviser DAIHATSU

NAJ KREDITI

OD T + 5%, MENJAVA

STARO ZA NOVO, ODKUP

Avtodeli, stekla, izpuhi, zavore,

akumulatorji, amortizerji,

gume in vse ostalo za vaš

OSEBNI, TOVORNI AVTO

ALI TRAKTOR!

ŠENTJUR, 741-008

Salon Celje, deli, bistro

412-245

Servis Celje - Gaji, rabljeni deli

412-240

"Večji nudimo več"

Ob kulturnem prazniku

Letošnji Prešernov dan ali tudi kulturni praznik imenovan, je minil v znamenju številnih šolskih in tudi drugačnih prireditiv. Kako so se imeli po šolah, ne vem, bil pa sem na osrednji proslavi v kulturni dvorani v Šentjurju, kjer se mi je porodilo razmišljanje, ki ga bom skušal povzeti v tem sestavku.

O orkestru Akord iz Celja, ki je po županovi odločitvi opravil poslanstvo kulturnega praznika v naši osrednji prireditveni hiši v Šentjurju, le nekaj besed. Čeprav sta klarinetist Kladnik in pevec-solist Trček odlična predstavnika svoje stroke, sem imel občutek, da sta sicer polno in radodarno ploskajočo dvorano na začetku nekoliko "zamorila". Prebudili so jo šele živahnejši Straussovi valčki in polke. Za moj okus so se razmeroma mladi celjski tamburaši predstavili tudi za kulturni praznik dovolj solidno.

Pomisleki so se začeli rojevati drugje.

Najprej o dvorani. Čakajoč na nastop sem si jo v miru ogledal in jo ocenil za dokaj slabo. Če pozabim odpadajoči oplesk, poškodovano steno ob ceveh centralne kurjave ter proslulo udarniško simboliko na obeh straneh odra, dvorana še vedno učinkuje nekako zatóhlo in obupno neugodno. Tista v Šentvidu pri Planini se zlahka kosa z njo in jo tudi premaga. Kako so se na odru počutili elegantni celjski glasbeniki, ne vem, dozdevalo pa se mi je, da podobno kot mi v dvorani. Šentjur je brez ustrezne dvorane!

Drugič, program. Kulturni praznik je Prešernov dan in državni praznik, česar pa ta slavnostni večer ni kazal. Nekaj obveznih županovih uvodnih fraz v tem smislu ter nekaj šopkov za umetnike je za tak praznik odločno premalo. Ob poslušanju sicer prijetnih Straussovih melodij sem si vroče zaželel vsaj nekaj Prešernovih verzov, pa čeprav le tistih bolj grenkih, če morda šentjurske kulturnike moti Prešernova slovenska ideja (zastava?).

Saj res, kdo je tisti, ki vodi šentjursko kulturo? Kdo je bil režiser te predstave? Mar res moramo umetnike "uvažati" in doma nimamo ustvarjalcev, s katerimi bi lahko po svoje dostojno obeležili ta praznični dan? Ta in podobna vprašanja so mi še težje legla na dušo, ko sem domov grede na šmarskem radiu poslušal neposredni prenos koncerta njihovega Big banda iz šmarske dvorane, kamor tudi sicer Šentjurčani vse češče zahajajo. Smo celo za Šmarje postali provinca?

Ko je zamrl zadnji aplavz smo se več ali manj nemo začeli izgubljeni na vse štiri strani neba temne zimske noči. Za trenutek sem postal pred dvorano, kot da bi pričakoval, da se mi bo morda nekaj tistega prazničnega pričakovanja zgodilo tam zunaj. Seveda

se ni; nikomur nisem imel ničesar povedati in nihče ni imel sporočila zame. Doma me je čakal vklopljen televizor...

Franc Kovač

8. februar - praznik ali le dela prost dan?

"Bog je rekel: bodi (kulturna) tema! In bila je Slovenija" - grafit, ki sem ga prebrala v Mariboru.

Morda je preveč pesimističen, ali pa tudi ne?

Moški pevski zbor in OŠ Planina sta pripravila kulturni program. Vprašati se bi bilo treba, za koga? Žalostno toda resnično je, da je prireditvi prisostvovalo le 10 odraslih in morda 10 otrok. Le kje so bili vsi vrli Planinčani, naši šolniki..., ki so bili včasih gonilo razvoja?

Seveda ni treba posebej pisati, da tudi vodstva KS ni na takšnih prireditvah. Morda so se zato, da bi opravičili svoje kulturno poslanstvo, odločili, da zgradijo s samoprispevkom velik kulturni dom, v katerem bo na prireditvah sedelo pet ljudi?

Lepo bi bilo, da bi hkrati s kulturnim domom zrasla tudi kulturna zavest, ki naj bi ga polnila.

M.U.

VABILO

Občinski odbor socialdemokratske stranke (SDS) Šentjur vabi člane, simpatizerje in občane Slivnice na ustanovni sestanek Krajevnega odbora SDS Slivnica, ki bo v četrtek 5. marca ob 19. uri v prostorih gostilne Lesjak.

Pred organizacijskim delom sestanka bo pogovor z dr. Ivom Moserjem na temo **Slivniško jezero danes in jutri**.

Predsednik: mag. Franc Kovač

Obvestilo

OO LDS in sindikat SKEI Alpos vabita na javno predstavitev bele knjige o reformi pokojninskega sistema. Predstavil jo bo minister mag. Tone Rop, ki bo odgovarjal tudi na vprašanja.

Predstavitve bo v petek, 27. februarja ob 16. uri v sejni sobi Alposa.

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v torek, 24. marca 1998**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277.

Nore gobe v Občinskem svetu?

Zadnja seja Občinskega sveta, ki se je v prvem delu zgodila na svečnico, v drugem pa teden dni kasneje, je minila v znamenju hladne skupščinske dvorane, vroče proračunske razprave in neresnih odločitev.

Uvodne točke so bile več ali manj le ogrevanje. Na zapisnike takšne kakršni pač so - po mojem mnenju gre za razmeroma slabe izdelke - so se svetniki navadili, z izjemo g. Erjavca, ki še vedno ugovarja v upanju, da se bo sekretarja OS g. Škoberneta kaj prijelo.

V županovi točki Aktualno v občini smo zvedeli kar nekaj zanimivosti: Emo - Energetiko je kupila SKB banka, pri izbiri izvajalca gradbenih del za OŠ Prevorje je spet prišlo do zapletov; Vegrad, ki je na razpisu pridobil ta posel, je bil menda šele peti najugodnejši ponudnik, kar je bil povsem zadosten razlog za dvome Cvikla (SLS) in Mastnaka (LDS), da se je podobno kot pri domu upokojencev, tudi tu izbiralo po SKD strankarskih zvezah (Malovrh - Tovšak - Vegrad). Zvedeli smo tudi, da občina odkupuje arheološko zanimiv vrh Rifnika, da bodo predlagali Ferležev mlin za tehnični spomenik, da je Šentjur po številu samomorov slovenski rekorder in da so plače občinskih funkcionarjev postale javne in jih imajo resen namen pokazati (ko bo primerna prilika?).

Pobude in vprašanja počasi izgublajo na zanimivosti; očitno se je večina svetnikov sprijaznila z dejstvom, da se tej občinski garnituri in njim seveda tudi mandat počasi izteka in če občinske uprave niso doslej navadili, jih tudi sedaj ne bodo več pripravili do tega, da bi odgovarjali na njihova vprašanja. To spoznaje je očitno doseglo tudi neuničljivega Artnaka (LDS), ki se je tokrat zadovoljil le z enim samim vprašanjem (če izvzamem dve bolj proceduralni pobudi); hotel je vedeti, koliko je Občina že iztržila na račun penalov za zamudo pri izgradnji avtobusne postaje, kar pa bi pravzaprav moral vprašati samega sebe oziroma UO Sklada stavbnih zemljišč. Le vprašanje Čokla (SKD), čeprav je bilo bolj retorično kot stvarno - zanimalo ga je, če bo do svoje smrti dočkal dokončanje šentjurske denacionalizacije (... "Nacionalizacija je bila izvedena v 1 uri") - je bilo širšega pomena, drugi spraševalci pa so le opozarjali na svoje lokalne žulje. Jeršič (ZLSD) na vodovod v Zagori, Kolar (SKD) o čistilni napravi v Dramljah in Erjavec o vračanju prispevkov za telefonske priključke krajevnim skupnostim.

Razprava o osnutku proračuna je bila že nekoliko čudna. Najprej sta z dokaj "okultno" materializacijsko idejo presenetila Gorečan in Zupanc (oba LDS), predsednika Odbora za gospodarstvo in Odbora za okolje in prostor. Predlagala sta, da si naj Občinski svet "izmisli" 50 milijonov SIT na prihodkovni proračunski strani in ta neobstoječi denar takoj razdeli med KS, te pa naj ga pretopijo v asfaltne cestne prevleke. Oba odbora sta premetala še nekaj postavk in sicer tako, da bi denar prešel na postavke, ki so pisane na kožo obema predsednikoma oziroma njunima krajevnima skupnostima. Nato je Kolar (SKD) v imenu Odbora za kulturo povedal, da se s predvidenim denarjem ne da "delati" kulture, nekaj podobnega je povedal tudi Čokl (SKD) za družbene dejavnosti.

Od strank je imela pripravljeno razpravo le SDS. Predsednik SDS Kovač je zatrdil, da se SDS čuti užaljeno, ker se je kot koalicijske partnerice sploh ni povabilo k pripravi proračuna. Zahteval je številke o lanskoletni realizaciji proračuna, predlagal, da proračun sofinancira le izvedene aktivnosti, da se pripravijo občinske smernice (načela) za trošenje denarja tudi za KS, preveri strokovnost

porabe občinskega cestnega denarja in zagotovil, da SDS predloženega osnutka proračuna ne bo podprla.

Nadaljne razprave so bile več ali manj namenjene lokalnim ali področnim potrebam posameznih razpravljalcev. Korže (SDS) je povedal, da je Ponikva že vrsto let zapostavljena in je zahteval denar za dvorano in igrišče. Oset je imel 20 minutno gasilsko poročilo, kakršnega ne privošči niti gasilcem na občnem zboru, ki ga je zaključil z zahtevo: "od 14,5 milijona SIT za gasilske potrebe ne bomo odstopili, pa pika." Leskovšek (SLS) je podprl idejo "izmišljanja 50 milijonov". Erjavec je dokazoval, da je Knjižnica Šentjur "okradena" za 6 milijonov, civilna zaščita za 4 milijone, KS Šentjur za 3,5 milijona, da o kontejnerjih, pokopališču in lokalnih cestah KS Šentjur sploh ne govorimo. Kolar (SKD) je dokazoval, da bi Dramlje za vodovod potrebovale kar okrog 50 milijonov. Mastnak (LDS) je trdil, da je denarja za vzdrževanje šol, kulturo in turizem odločno premalo in se mimogrede razburil, ker je Čokl očital Ljudski univerzi vneboupijoče indekse povečanja (preko 264%). Artnak (LDS) je zahteval dokončanje investicij v športni park, kritiziral previsoke zneske, namenjene domu upokojencev in povedal, da imamo v proračunu čredo "svetih krav", ki so doslej v treh letih tega mandata požrle najmanj okrog 80 milijonov SIT. Ni sicer povedal, kako se te "svete krave" imenujejo, ni pa težko uganiti, da je mislil na kmetijske in gasilske postavke in morda še na nekatere, ki se jih vsi, ki po tihem še računajo na politično kariero v občini (in takšni so kar vsi po vrsti), previdno izogibajo. Njemu je za govornico sledil Mestinšek (SDS) z ravnateljskim referatom o šentjurskem zapostavljanju vzdrževanja šol. Priložil je tudi merila, ki jih po državi ponuja šolsko ministrstvo; Občina naj bi pokurila preko 10 milijonov SIT, namenjenih šolam (ob tem je "zatajil" 44 milijonov SIT, ki jih proračun tudi letos namenja za dolgove za OŠ Hruševce). Oglasili so se še Koleševa (cesta Pod Vrbcu, športni park), Cvikl (denar za slivniško pokopališče) in Koprivc (čistilna naprava na Planini) in razprave je bilo konec. Sledilo je glasovanje, na katerem osnutek proračuna ni dobil niti enaga glasu, kar prav lahko pomeni, da pri sestavi proračuna ni bila izključena le SDS, temveč kar vse stranke po vrsti. Šele zdaj sta se oglasila župan (župan si je celo privoščil, da večji del proračunske razprave sploh ni bil navzoč, kar je svetnike še bolj utrdilo v prepričanju, da "lajajo v luno") in podžupan, ki sta svetnike skušala prepričati, da osnutek proračuna vendarle ni tako slab.

Še nekaj proračunskih števil: prihodki naj bi znašali 1,025 milijarde SIT, kar predstavlja obetaven indeks porasta 111, ki pa je tako visok le navidezno na račun prenosa sredstev s sklada stavbnih zemljišč na proračun. Realni indeks je 104, kar pomeni, da je država sklenila varčevati pri občinah. Od večjih predvidenih investicij naj omenim OŠ Prevorje (30 milijonov), dom upokojencev (15 milijonov + 8 milijonov za popravilo obvoznice ceste Šentjur - Primož), cesta Šentvid - Podlog (10 milijonov), podvoz Hruševce (7 milijonov), Vodovod Hrastje (35 milijonov). Še največja postavka je vračilo kreditov in obresti zanje (okrog 85 milijonov). Pri financiranju dejavnosti so si zaenkrat najvišje indekse porasta priborili: Ljudska univerza (264), Mala šola (138), prehrana učiteljev (125), Vrtec (127), plače v knjižnici (116) in plače na Občini (113).

Da z Občinskim svetom ni nekaj v redu, se je popkazalo na nadaljevanju seje naslednji ponedeljek. Prerekanje o tem, ali naj s sredstvi, ki se pobirajo kot nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč (gre za nekakšen nadomestek nekdanjih samoprispevkov), gopodari

samostojni gospodarski zavod ali nekoliko bolj neposredno preko režijskega obrata Občina, je predstavljalo nadaljevanje dvoboja med opozicijo in vladajočo koalicijo za ta zajeten (okrog 100 milijonov) kos kruha. Eni in drugi so vztrajali, da je njihov predlog boljši, ker ta denar ščiti pred neodgovornimi, to pa so seveda oni drugi. Zmagal je režijski obrat.

V naslednji točki so občinski svetniki, po mojem mnenju, spet ustrelili kapitalnega kozla: sprejeli so izjemno kompliciran in diskriminatorni odlok o višini letošnjega nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. V njem so pomešali želje po denarju, socialo in interese v Občinskem svetu oblikovanih lobijev. Kaj je iz te zmede nastalo, najlepše ilustrira podatek, da smo uzakonili odlok, ki nalaga na primer Šentjurskim novicam, ki jih Občina šteje celo v visoko donosno dejavnost (Kako so to ugotovili, bo ostala večna skrivnost), kar okrog 4000 krat višjo ceno na m², kot "revnima" Alposu ali Bohorju. Takšnih cvetk je v odloku še kar nekaj, še najlepša je pa ta, da so najprej sprejeli moj predlog, da se predlog odloka umakne in do naslednje seje dodela, čez nekaj minut pa so si premislili (Le kako bo Občina shajala, če ne bo takoj pokasirala tega denarja?) in ga sprejeli. Kaj to pomeni v denarju, ni nihče izračunal, tako "od oka" pa bi se v štrih letih moralo nabrati dovolj za vračilo posojila za

podvoz. V primerjavi z lanskim letom pa bo ta vsota za občane za okrog 100% višja, izračun pa je tako zapleten, da ga ne bo nihče zlahka pogruntal.

Postopek požiranja lastnih sklepov je nato Občinski svet ponovil še enkrat, ko je najprej sprejel Erjavčev predlog, da krajevne skupnosti oprosti plačevanja najemnine za prostore, dve minuti po opravljenem glasovanju pa so si svetniki spet premislili. Nekaj podobnega se bi skoraj zgodilo še v tretje, saj je mnoge zamikalo, da bi dvignili roke za "beneficirano" najemnino 3 DEM/m² za strankarske prostore v "rdeči hiši". Ta ocvirek so si prihranili za prihodnjo sejo.

A neumnostim še ni bilo konca. Ko smo izbirali med štirimi kandidati za ravnatelja Kmetijske šole, od katerih smo poznali le predsedujočo Občinskemu svetu gospo Osetovo, smo se na tajnem glasovanju skoraj soglasno in "odgovorno" odločili zanjo, ne da bi slutili, kaj s seboj prinašajo drugi trije kandidati. In to ni bilo prvič, da se je ta Občinski svet šel kadrovske igrice z zavezanimi očmi!

Da je zadnji čas za spremembe tako zakonodaje o lokalni samoupravi kot tudi za resne kadrovske premike v občinski upravi, mnogi sploh ne dvomijo več.

Kaj bo s CATV Šentjur?

V četrtek, 12. februarja, se je v prostorih bivše trgovine "Nani" na pobudo gospe Marije Budiša zbrala petnajsterica uporabnikov šentjurske kableske televizije, da bi se dogovorili o zaščiti svojih interesov. Prisoten je bil tudi podžupan Oto Pungartnik.

Pobudnica sestanka gospa Budiša je v uvodu povedala, da je bil na sestanku pravočasno (celo s povratnico) povabljen tudi lastnik firme Yes electronic, g. Jerovšek, ki izvaja dela na CATV sistemu v naši občini, ki pa nad povabilom ni bil prav nič navdušen in na sestanek tudi ni prišel. Z njim se je pogovarjala tudi po telefonu, a se je po daljšem "nategovanju" izgovoril na nujno odsotnost, kar je pomenilo, da so nezadovoljni uporabniki kableske televizije ostali brez kompetentnega sogovornika.

Prisotni so ugotovili, da imamo v Šentjurju najdražjo kabelsko televizijo v državi, da se govori, da je kljub temu Yes electronic zašel v hude finančne težave, kar bi lahko tudi pomenilo, da sta tako njihov vloženi denar, gre za okrog 1300 DEM priklopnine, kot tudi ves CATV sistem, resno ogrožena. Nihče prav ne ve, zakaj sploh gre, ker je g. Jerovšek nekomunikativen in ne da nobene besede od sebe.

Podžupan Pungartnik je povedal, da je dogovor z Jerovškom sklenila krajevna skupnost in da občina s kabelsko televizijo nima nič. Pogodbe, ki so jih krajani sklenili z Jerovškom, so pravno korektne, gre za neposreden odnos med Yes electronic in uporabniki, v katerega Občina ne more posegati. Soglašal pa je, da se uporabniki CATV sistema organizirajo ter zaščitijo svoje interese oziroma zagotovijo nadaljni razvoj, pri čemer jih bo Občina podpirala. Podobno je povedal tudi g. Zalokar, kot nekdanji predsednik KS Šentjur, ki je dala soglasje Jerovšku za polaganje kabla v plinovodne jarke.

Prisotni so po burni razpravi sprejeli več odločitev:

1. Izvolili so iniciativni odbor v sestavi Marija Budiša, Dragiša Čolovič, Vili Romih, Jože Zalokar in Franc Kovač, ki naj pripravi ustanovitev Društva uporabnikov CATV Šentjur.
2. Društvo naj si z organizirano akcijo prizadeva, da bo lastnik CATV sistema zagotavljal njihove interese oziroma priznal njihova vplačila kot solastniške deleže.
3. Društvo naj zahteva od Občine, da le - ta končno prevzame skrb za svoje občane tudi na tem področju.

Gospa Budiša, kaj si obetate od ustanovitve društva?

"Pričakujem, da si bomo z organizirano akcijo uspeli izboriti tisto, kar nam zakonodaja dopušča, in hkrati zaščitili svoj vloženi denar. Najprej pa si vsekakor hočemo naliti čistega vina in ugotoviti, kaj se z našo kabelsko televizijo v resnici dogaja."

Toda ali imate sploh kakšne možnosti? Yes electronic je pravni subjekt, g. Jerovšek je njegov lastnik, uporabniki so z njim prostovoljno sklenili pogodbe in vplačali svoje deleže, s čimer je vaših pravic skorajda konec.

"Načini upravljanja s CATV sistemi so pri nas dobro poznani in sem prepričana, da jih pozna tudi g. Jerovšek. Če se bomo uporabniki organizirali, bo tudi g. Jerovšku povsem jasno, da je pravzaprav on bolj odvisen od nas kot mi od njega in bo šel v korektne dogovore z nami. Naš cilj seveda ni, da si prilastimo ali celo uničimo njegovo firmo, mi hočemo le, da bo sistem, ki je bil zgrajen z našim denarjem, funkcioniral in da bomo v skladu z našim vložkom z njim tudi soupravljali."

F.K.

OBLAST IN DENAR

2. nadaljevanje

Smo brez pravil igre pri sestavi občinskega proračuna, zato občinski oblasti pristaja uporaba slogana "deli in vladaj". Poštena razdelitev denarja občinskih financ so neuresničljive sanje optimistov v sedanjem mandatu, čisti računi pa njihove pobožne želje. Skušnjave oblasti so bile prevelike, da bi se uprli zapeljivosti denarja.

Daleč najpomembnejši sklep, ki ga vsako leto sprejme občinski svet, je gotovo sprejem proračuna. Proračunska sredstva so ključna za zadovoljevanje potreb naših občanov. S proračunom bo samo v letu 1998 razdeljenih okrog milijardo sredstev. Takšen denar lahko marsikomu reši problem, ali pa ustvari novo krivico. Zato morajo biti kriteriji za razdeljevanje takega denarja kristalno jasni in čisti, nedvoumni in povsem pravični do vseh občanov. Ne glede na njihov status, socialni položaj ali to, kje živijo. V nasprotnem primeru obstaja bojazen, da proračun postane osebna last posameznikov, ki po načelu "deli in vladaj" držijo v oblasti svoje podanike, ki so politično lojalni, si kupujejo volilne točke, ustvarjajo delitve na naše in vaše, ali celo zapadejo v skušnjava osebnih koristi (zlorab). Sredstva proračuna pa so javna last davkoplačevalcev. Izvoljeni predstavniki so le pooblaščenici, da z njim ravnajo s skrbnostjo in gospodarijo v interesu občanov.

Zato sem že pri prvi razpravi o proračunu v tem mandatu (spomladi leta 1995) predlagal sprejem tako imenovanih proračunskih načel. V njih bi moralo biti opredeljeno:

1. Občinski proračun je vsako leto posebej sestavljen tako, da bo realiziral strategijo razvoja občine Šentjur.

2. Proračun mora upoštevati skladen in policentričen razvoj celotne občine, vseh krajev in naselij. Postavke proračuna bi morale biti sestavljene tako, da v globalu upoštevajo realizacijo sredstev na območju posamezne krajevnne skupnosti po določenem ključu, npr. na število prebivalcev.

3. Proračun mora biti sestavljen uravnoteženo na vseh področjih, ki so v pristojnosti občine.

4. Proračun mora biti naravnani razvojni. Strmeti mora k izboljšanju standarda vseh občanov in na vseh področjih.

5. Posamezne proračunske postavke morajo biti transparentne, torej pregledne. To pomeni, da mora biti namen postavke oz. program jasn in nedvoumen. Za postavke, ki ob sprejemu proračuna niso ali ne morejo biti transparentne mora občinski svet sprejeti program realizacije take postavke. Sprejem mora biti z večino, kot se sprejema občinski proračun.

6. Financiranje porabnikov posameznih postavk bi moralo potekati čim bolj decentralizirano.

7. Za dejavnosti, ki se lahko financirajo neposredno preko Krajevnih skupnosti, občinski svet sprejme ključ, ki upošteva prej naštetje kriterije.

Omenjena načela vsebujejo njihovo podrobnejšo razdelavo. Kljub pravilni vložitvi teh načel jih občinski svet ni nikoli obravnaval, kaj šele sprejel. Ožjemu občinskemu vodstvu očitno niso bila po godu, saj bi jih preveč omejevala. Zakaj, je postalo jasno kasneje. Le brez kriterijev je lahko to vodstvo pomembno in je "koristno operiralo" s sredstvi. Strah opozicije se je tako pokazal kot upravičen.

Vsako leto se pri sprejemu proračuna ponavlja ista zgodba. Vsi proračunski porabniki se čutijo opeharjene, misleč, da so dobili premalo. V taki diskusiji so aktivna predvsem vodstva

krajevnih skupnosti. Morda se marsikomu res godi krivica. Za sprejete odločitve pa nimamo nobenih argumentov, podprtih s kakršnikoli pravili igre. Še celo več. Če je le mogoče, si jih izmišljamo sproti in prilagajamo potrebam dnevne politike tega ali onega predlagatelja. To je izpod vsakega civiliziranega nivoja. Stvari gredo celo tako daleč, da si županova ekipa preprosto sama določa, v kakšni višini bo realizirana posamezna postavka. Tako so indeksi porabljenih sredstev vsako leto bolj nenormalni, rekel bi kar komični. Nekatere postavke, in teh ni malo, so realizirane z indeksom nič, nekatere druge pa kar z indeksom več sto. Rekord v zaključnem računu za leto 1996 ima nedvomno postavka z indeksom realizacije 3195,6. Pri takih anomalijah pa se nikomur od poklicnih funkcionarjev ni zdelo potrebno predlagati rebalans proračuna. Človek tega preprosto ne more razumeti.

Zato ni nič čudnega, da si je občinska oblast tudi v tem mandatu prislužila kar nekaj večjih in manjših afer. Posojanje okrog dvajset milijonov tolarjev podjetju izven občine, v katerem je bil direktor županov strankarski kolega, afero okrog izbora izvajalca del za dom upokojencev in šolo Prevorje, skrivalnice okrog domnevnih privilegijev občinskih funkcionarjev, govornice o domnevnem plačilu računa za zasebne storitve visokemu občinskemu funkcionarju, da omenim le nekatere najbolj eklatantne primere.

Direktor ene od treh največjih finančnih institucij v državi je nekoč zapisal: "Denar je vedno v pravih rokah. Imajo ga najpametnejši." Vprašam se, ali to velja tudi za upravljalce našega občinskega proračuna. Ali pa so morda ta izrek vzeli preveč dobesedno.

Jože Artnak

Proračun '98

Da je denar sveta vladar, vemo. Tudi ni nobena skrivnost, da se vsa občinska politika zgodi ob sprejemanju vsakoletnega občinskega proračuna. V vsoti ene milijarde tolarjev, kolikor naj bi letos Občina tako ali drugače porabila, se porazgubi vsa naša politična modrost. Cela milijarda? Saj to sploh ni tako malo, boste pomislili. Toda, če vemo, da kar 80% tega denarja da država in skoraj za ves ta delež tudi dokaj natančno odloči, kako ga naj Občina porabi, je zadeva neprimerno manj vznemirljiva. V resnici ima naša Občina vsega skupaj le borih 165 milijonov SIT lastnih prihodkov, za vse ostalo moramo biti hvaležni državi. Le - ta pa ni enako pravična do vseh svojih "podružnic". Ljubljani na primer nameni na občana za 40% več sredstev kot Šentjurju. Do Demosovih časov je bilo to razmerje še slabše: Če sedaj dobimo na prebivalca okrog 90% državnega proračunskega povprečja, smo ga pred leti dobivali le dobrih 70%. Ker smo bili desetletja na tako skopih odmerkih, nam je dodanih 20% pomenilo pravo "tombolo", ki smo jo porabili in jo še vedno porabljamo predvsem za investicije: šole, vodovod, dom upokojencev, podvoz..., če naštejemo le najopaznejše.

Kdo so največji porabniki občinskega denarja?

Občinska uprava pokuri okrog 100 milijonov tolarjev, nadaljnih 20 milijonov porabijo za svoje delovanje krajevnne skupnosti. Šolstvo, ki je sicer privezано direktno na državne jasli, potegne dodatno iz občinskega proračuna 81 milijonov (šolski prevozi, materialni stroški, šola v naravi...). Podobno vzame 72 milijonov socialno varstvo. Presenetljivo velik požeruh občinskega denarja je otroško varstvo; za vrtnice prispeva občina kar okrog 150 milijonov SIT. Kultura porabi 35 milijonov, od tega več kot polovico samo Knjižnica, šport dobi 10 milijonov in gasilci 15 milijonov SIT. Za komunalno dejavnost in za vzdrževanje cest gre 180 milijonov, 120 milijonov pa porabita stanovanjski sklad in sklad stavbnih zemljišč. Za investicije (ceste, dom upokojencev, šole, igrišča, stari dolgovi...) bo šlo preostalih 216 milijonov.

Takšen je predlog, kaj bodo pa popravili občinski svetniki, bomo izvedeli prihodnjič.

F.K.

EMO - Enegetika še v tretje od začetka?

Minilo je eno leto kar smo pisali o težavah in upih šentjurske tovarne kotlov Emo - Energetike. Naj vas spomnim, da je lanskega februarja šlo za štrajk, ker je tedanji lastnik mag. Varga iz Maribora oziroma Warga d.n.o. zamujal s plačami, še bolj pa so takrat delavce razburjali dokumenti, ki naj bi dokazovali, da gre takorekoč za namerno uničevanje firme. Takrat je Varga tudi ustavil proizvodnjo in dal tovarno v najem firmi Montavar iz Maribora, ki je najemnino pokrivala s svojimi terjatvami do Emo - Energetike. Zgodba se je lansko leto končala s stečajem, Montavar pa je nadaljeval s svojo proizvodnjo v najetih Emovih halah. Poleg svojih delavcev, ki so prihajali v Šentjur iz drugih krajev, je vzel za določen čas na delo tudi 40 delavcev Emo - Energetike. Po izjavah nekaterih zaposlenih je bilo Montavarjevo poslovanje solidno, plače so bile redne in zadovoljive. Varilci so na mesec zaslužili tudi preko 150 000 SIT. Ker se je lastnik in direktor Montavarja g. Mladenovič resno zanimal tudi za odkup tovarne, je vse kazalo, da se bo Emo - Energetika končno le pobrala.

Pa je tik pred zdajci prišlo do presenečenja, ki je šentjurske delavce iz te tovarne spet pripeljalo na cesto. Ko se po treh dražbah za Emo - Energetiko, ki naj bi po nekaterih ocenah bila vredna okrog 7 milijonov DEM, ni našlo kupca, se je izklicna cena ustavila pri približno 2 milijonih DEM. Očitno je Montavar, kot najresnejši kupec, čakal na še nižjo ceno - in se uštel. Na zadnji dražbi se je pojavila SKB banka in kot največji upnik Emo - Energetike kupila Emo za 2,2 milijona DEM. Kupila ga seveda ni zato, da bi sama organizirala proizvodnjo, temveč je imela v rokavu že naslednjega kupca - Alpos.

Prosil sem g. Mladenoviča, direktorja Montavarja, da za Šentjurske novice pove svojo verzijo dogodkov. Bil je slabe volje in me je odpravil kar po telefonu: "Emo - Energetika je zame preteklost in se z njo ne ubadam več. Do 31. marca moramo izprazniti hale in jo predati novemu lastniku, kar pomeni, da smo že začeli seliti proizvodnjo. Včeraj smo kupili tovarno Metalik Ptuj in stvari tečejo svojo naravno pot naprej."

V Šentjurju, kjer veljate za solidno firmo, je slišati, da so vas izigrali. Zakaj gre in kdo vas je izigral?

"Veste, jaz sem profesionalac in se takšnih igrice ne grem! Zadeva je zame urejena, če pa hočete zvedeti več, vprašajte v Alposu. Na dražbi je SKB banko zastopal pomočnik generalnega direktorja Alposa, kar vsekakor nekaj pomeni. Moj namen je bil, da Emo kupimo in iz njega naredimo v dveh, treh letih solidno firmo s 150 zaposlenimi. Montavar ima dela dovolj in bi to zlahka naredil. Bomo pač delali v Ptujju."

Kaj pa zaposleni? Bodo šli z vami?

"Ne vem. Naši delavci vsekakor, šentjurski pa bodo verjetno šli nazaj na Zavod za zaposlovanje. To ni moj problem, jaz sem tu končal."

Želel sem slišati tudi mnenje nekoč dokaj revolucionarno razpoloženega predsednika sindikata Danila Matuša (idejno naj bi ga vodil predsednik šentjurske LDS g. Artnak, ki se je zdaj pojavil kot zastopnik novega lastnika), a je razgovor za Šentjurske novice gladko odklonil, kar me je presenetilo, saj je znano, da je prav on naslovil na Občino pismo v imenu delavcev, v katerem menda išče podporo za Mladenoviča. Zanimivo bi bilo tudi slišati, če je res, da bodo nekateri njegovi sodelavci raje šli na Zavod za zaposlovanje, kot da bi delali za mizerne plače, kakršne imajo menda v Alposu.

V Alposu sem našel pomočnika generalnega direktorja g. Artnaka, ki pa je bil v svojih izjavah precej skop:

"Nismo še tako daleč, da bi lahko povedal karkoli dokončnega. Vsekakor se za Emo - Energetiko resno zanimamo in tudi pogovarjamo s SKB banko o nakupu. Če bo do posla prišlo, bomo razširili našo proizvodnjo in tudi preučili možnost nadaljevanja proizvodnje kotlov. Do poletja bi lahko že stekla naša proizvodnja. Računam, da bo v bivši Emo - Energetiki našlo delo takoj okrog 30 delavcev. Nadzorni odbor in poslovni partnerji se z našimi načrti strinjajo."

Ali je res, da ste z SKB banko dogovorjeni za kupnino 3 milijone DEM?

"Kot sem že rekel, smo šele v fazi pogovorov, zato o številki ne morem nič reči."

Stečajni upravitelj g. Stopinšek je bil kategoričen: "Pravno formalno je ves postopek potekal korektno in so vse govornice prej posledica negativnega odnosa, ki ga gojijo Šentjurčani do Ema, kot karkoli drugega. Že lansko leto se je o Vargi slišalo marsikaj, kar ni imelo nobene osnove. Varga je kupil Emo pod takšnimi pogoji, da je bil stečaj neizbežen. Štrajki, ki jih spodbudijo vedno isti ljudje, so zadevo le pospešili."

To je vse, kar smo uspeli izvedeti pri obeh akterjih te kupčije. Morda je k temu potrebno le še dodati tisto, kar se sliši na cesti. Sliši pa se, da so na Občini nekoliko nezadovoljni s to kupčijo, saj je Montavar v določenem smislu le predstavljal vrabca v roki in je dajal delo 80 zaposlenim, za Alpos pa se ve, da je že dalj časa v težavah in je vprašanje, kako bo oživil proizvodnjo v Emo - Energetiki. Tudi ni skrivnost, da se je šele pred kratkim uspel s prodajo tretinskega deleža češki železarni Nova Hut rešiti neugodnih finančnih bremen in da ga nova naložba v Emo - Energetiko spet lahko potegne v kritične številke.

Še najbolj so nezadovoljni Emovi delavci, ki so se navadili na dovolj korektno odnose z Montavarjem, zdaj pa se bodo s 31. marcem znašli spet na cesti in bodo na milost in nemilost prepuščeni Alposovim kadrovskim čistkam. In seveda tudi dokaj skromnim Alposovim plačam.

F.K.

Kaj bo s planinsko graščino?

Planinska graščina, v kateri je bil nekdanji sedež GG enote, v času g. Auserja pa je sploh bila središče planinskega javnega življenja, in se je nekaj časa govorilo, da bo postala sedež planinske občine, je prodana. Zanimivo je, da se ne da zvedeti komu in za kakšne namene in da nihče od planinskih gostincev ni startal nanjo. Zakaj se je graščina, ki je sicer na eni od najatraktivnejših lokacij, Planinčanom tako zamerila, ni znano.

Poskušal sem zvedeti pri nekdanjem lastniku, pri GG Brežice, kaj se je zgodilo z graščino, pa sem le zvedel, da so jo pri razdružitvi dodelili KZ Sevnica. Dali so mi kar tri telefonske številke KZ Sevnica in mi tudi povedali, da tam ne bom dobil nikogar, ker edinega zaposlenega, to je direktorja Jožeta Gustina skoraj nikoli ni v pisarni. In res ga ni bilo. Tako lahko zapišem le to, kar se govori, da je graščino "za male denarje" kupil nekdo iz Litije.

Politika se spleča?

Kar polovico lanskega leta smo tudi v ŠN sledili g. Artnaku, občinskemu svetniku iz LDS, ki je vztrajno spraševal, kako je s privilegiji v občinski upravi, na Občini pa so mu enako vztrajno odgovarjali, da je vse OK. Moram priznati, da sem bil prepričan, da se bo župan le omehčal in vsaj občinskim svetnikom, če že ne tudi vsem občanom, pokazal plačilne liste svojih uslužbenecv, in povedal, kaj so tisti privilegiji, na katere namiguje Artnak. Toda ne, vse informacijske pipice so ostale zaprte, dvomi o korektnosti dohodkov občinskih mož pa so ostali. Ne vem, ali je Zakon o varovanju osebnih podatkov res tako "strašen", da je nemogoče pokukati v plačilno kuverto javnega delavca oziroma funkcionarja, prepričan pa sem, da bi župan Malovrh, če bi za kaj takega imel voljo, zlahka našel način, da bi utemeljeno in bolj prepričljivo, kot je to formalno naredil s pomočjo formalnega sporočila nadzorne komisije, zavrnil vse podane sume, ne da bi bogokletno kršil omenjeni zakon. Ker pa te volje očitno ni imel in tudi ni kazalo, da bi jo kaj kmalu dobil, sem vsaj na nekaj vprašanj poskušal najti odgovore s pomočjo kalkulatorja. Da bi izvrtal res kakšen sočen protizakonit privilegij, ni upanja, zato se na to področje tudi ne bom spuščal. Naloga opozicije je, da najde vsaj eno napakico, pa morda tudi en sam tolar občinskega denarja, ki ni bil porabljen zakonito, in naredi iz tega veliko mašo. Omejil se bom le na tista področja občinske politike, ki so tako ali drugače javna oziroma do katerih se da priti na legalen način. Poskušal bom odgovoriti na vprašanje, ali se tudi v Šentjurju spleča ukvarjati s politikom, pri tem pa se bom posluževal podatkov iz raznih zapisnikov in poročil. Še enkrat poudarjam, da ne bom iskal "privilegijev", ampak le poskušal posredno ugibati, kaj se morda skriva za kuliso Zakona o varovanju podatkov.

V času nastajanja tega članka je uradna zapora za podatke o plačah državnih in občinskih funkcionarjev že padla in bomo verjetno v določenem času tudi Šentjurčani zvedeli za plače naših funkcionarjev. Do takrat pa naj veljajo moji izračuni.

Vse številke, ki sem jih izračunal ali ocenil seveda niso uradne in v resnici lahko tudi bistveno odstopajo od resničnega stanja, zato jih ne jemljite za suho zlato, temveč le kot eno izmed bolj verjetnih možnosti.

Prihodke občinskih funkcionarjev neposredno ureja občinski Odlok o organizaciji in delovnem področju uprave

Občine Šentjur, ki ga je sprejel Občinski svet leta 1995. Na podlagi tega odloka so bili sprejeti tudi koeficienti za posamezne funkcionarje. Ker so ti koeficienti znani, znana pa je tudi vrednost koeficienta 1, ni težko izračunati osnovne plače za posameznega funkcionarja. Zaradi različnih dohodninskih stopenj, različnih dodatkov na delovno dobo in dodatka na uspešnost, PA ni mogoče točno izračunati dejanskega neto prejemka.

Druga zanimiva tema so sejnine. Do preglednih podatkov o sejinah ni bilo mogoče priti, čeprav jih ima gospa Kopova prav gotovo na eni računalniški tipki, kajti tudi sejnine naj bi bile tajne. Iz nekaterih dosegljivih letnih poročil in zapisnikov pa se vendarle dajo dokaj točno izračunati. Sejnine na šentjurski občini znašajo 12 000 SIT na sejo, kar je nad povprečjem v državi, in so, kot vse kaže, zanimiv vir dohodka za vrsto funkcionarjev.

Župan - Jurij Malovrh (SKD)

Občinski svet mu je določil koeficient 7.5, kar zneso mesečno bruto 305 250 SIT. Na to vsoto mu je Občinski svet dal 50% za uspešnost, okrog 15% pa mu pripada še na delovno dobo, kar vse skupaj zneso 686 625 SIT bruto. Če vzamemo, da od tega zneska vzame približno 50% država za razne prispevke, bi županu znesel prvi neto 343 000 SIT. Ker pa je Malovrh poklicni poslanec in županuje le za "rekreacijo", mu pripada le 33% od te vsote, torej 113 000 SIT.

Zanimivo je, da je župan v novoletnem intervjuju povedal, da je v mesecu novembru prejel na Občini vsega 89 000 SIT, kar pomeni, da ga občinski finančniki goljufajo - ali pa on vleče za nos javnost. No, možno je tudi, da se je kakšni svoji pravici tudi prostovoljno odpovedal.

Če že iščemo odgovor na to, kako se politika spleča, potem moramo k tej vsoti prišteti še oceno njegove poslanske plače. Skupaj s priznanimi stroški za poslansko pisarno (ker ima le - to v občinski zgradbi in na občinske stroške, bi mu na tem mestu morda veljalo očitati malverzacijo?) mu v Ljubljani kapne v žep mesečno okrog 440 000 SIT.

OCENA SKUPNEGA MESEČNEGA PRIHODKA ŽUPANA: 553 000 SIT.

Ker na Občini ni redno zaposlen, ima pa na razpolago službeni avtomobil s šoferjem, predvidevam, da prihodkov na račun potnih, dnevnih in sejin nima.

Kako je z njegovimi "privilegiji", darili, morebitnimi podkupninami, privatnimi voznjami s službenim vozilom, zdravstvenimi pregledi na račun Občine itd., ni nobenih podakov niti objektivno podanih sumov. Ugibanja o tem, da je v Radencih bila z njim na občinske stroške tudi njegova žena, so verjetno bolj plod škodoželjnosti kot resnice.

Predsednica Občinskega sveta - Tatjana Oset (SLS)

Tu bo izračun bolj kratek. Njen koeficient je 7.3, kar zneso 297 100 SIT. Z dodatkom na uspešnost (recimo 40%) in delovno dobo (10%) bi njena bruto plača znesla 445 000 SIT, ali neto 222 500 SIT. Ker tudi ona opravlja svoje delo na občini poleg redne službe na Kmetijski šoli, ji od te vsote pripada le 33 %, ali mesečno okrog 74 000 SIT neto. Če za svoje sodelovanje v komisiji za kmetijstvo in komisiji za kulturo prejema tudi plačilo, ni znano.

Pravzaprav ima v primerjavi z županom predsednica OS kar solidno plačico.

Podžupan - Oto Pungartnik (SDS)

Njemu koeficient 7.2 prinese bruto 293 000 SIT, na to dobi okrog 8% na delovno dobo, odstotek njegove uspešnosti pa je neznanka. Določa ga župan. Predvidevam, da svojemu prvemu podrejenemu priznava približno enak dodatek za uspešnost, kot ga ima sam, recimo 40%. Bruto plača podžupana bi bila torej 433 600 SIT, ali neto 238 000 SIT.

Ker je podžupan na Občini redno zaposlen, mu pripadajo še regres za letovanje, prehrana med delom in potni stroški z dnevnicami. Kako je z njegovimi sejinami, se ne ve.

Tajnica Občine - Brigita Škoberne (SKD)

Koeficient 7.1 so ji menda zmanjšali na 6.7 zaradi primerjave z načelnico upravne enote. 5% na delovno dobo in hipotetičnih 30% za uspešnost dajo skupaj 367 000 SIT bruto, ali okrog 201 000 SIT neto. Ker je gospa tudi predsednica UO Sklada za pospeševanje malega gospodarstva, je iz tega naslova dobila v preteklem letu še 120 000 SIT sejin. Kako je s sejinami v različnih svetih zavodov, kjer je predstavnica občine, ni znano.

Sekretar Občinskega sveta - Janez Škoberne (SLS)

Koeficient 5.0, morda 2% za delovno dobo ter npr. 10% za uspešnost mu dajo bruto 227 000 SIT oziroma neto 136 000 SIT. Kot član UO Sklada stavbnih zemljišč je v preteklem letu lahko dobil 96 000 SIT sejin. Drugih prihodkov nima, morda mu kakšna

malenkost priteče le še iz naslova tajništva SLS, ki ga verjetno opravlja kar iz občinske pisarne.

Vodja oddelka za družbene službe in gospodarstvo - Edi Peperko (LDS)

Vodje odelkov (poleg Peperka sta to še Marija Rataj in Majda Kop) sicer niso funkcionarji, ker pa je Peperkovo mesto bilo na začetku mandata politično dogovorjeno in tudi eden od pogojev za "konstruktivno sodelovanje" LDS pri vodenju občinske politike, ga moramo uvrstiti med tiste, ki jih hrani politika.

Njegov koeficient ni znan, določa ga župan, predvidevam pa, da se vrtili okrog številke 6,4. K temu pride še okrog 10 % za delovno dobo in 20% dodatka na uspešnost, kar da skupaj 338 000 SIT bruto, ali 202 000 SIT neto.

UO Sklada stavbnih zemljišč

Sekretar sklada g. Ograjenšek mi zapisnikov ni hotel pokazati, ker menda niso javni, povedal pa je, da je Sklad imel v preteklem letu 8 sej, kar je predsedniku C. Erjavcu (ZLSD) prineslo 192 000 SIT, članom B. Gorečanu (LDS), J. Artnaku (LDS), F. Rezarju (SKD), S. Zdolšku (SKD), M. Cviklu (SLS) in J. Koržetu (SDS) pa po 96 000 SIT sejnin, če so se pridno udeleževali sklicanih sej.

UO Sklada za pospeševanje malega gospodarstva

V njem sta od občinskih funkcionarjev sodelovala Brigita (SKD) in Janez Škoberne (SLS), ki sta na 10 sejah "zaslužila" po 120 000 SIT sejnin.

Občinski svetniki

Občinski svetniki sicer nimajo plače, imajo pa sejnine, ki znašajo 12 000 SIT za vsako sejo. Če je sejnina za sejo občinskega sveta še kar krvavo zaslužena, pa so seje raznih odborov in komisij bolj lahke narave in vir zaslužka. Podatke o udeležbi posameznih svetnikov na sejah občinskega sveta in na raznih komisijah je bilo kar komplicirano preveriti, zato so tu možne tudi določene napake, ki pa ne morejo biti bistvene.

Občinski svetniki - slupaj

- 1. Janez Čokl (SKD): 35 sejin = 420 000 SIT
- 2. Branko Gorečan (LDS): 34 sejin = 408 000 SIT
- 3. Cveto Erjavec (ZLSD): 33 sejin = 396 000 SIT
- 4 - 7. Jože Artnak (LDS), Jože Korže (SDS), Robert Maruša (SKD) in Friderik Rezar (SKD): po 21 sejin = 252 000 SIT

8. - 9. Oset Branko (SDS) in Cvikl Maks (SLS): 20 sejin = 240 000 SIT

10. - 12. Franc Leskovšek (SLS), Anton Zdolšek (SKD) in Salobir (SKD): po 19 sejin = 228 000 SIT

13. Zupanc (LDS): 18 sejin = 216 000 SIT

14. Ludvik Mastnak (LDS): 17 sejin = 204 000 SIT

15. - 17. Jeršič (ZLSD), Mirko Vrečko (LDS), Anita Koleša (LDS): po 16 sejin = 188 000 SIT

18. - 20. Zdravko Brglez (SLS), Stanislav Zatlter (ZLSD) in Simon Zdolšek (SKD): po 15 sejin = 176 000 SIT

21. Anton Kolar (SKD): 14 sejin = 164 000 SIT

22. Anton Koprivc (SLS): 13 sejin = 152 000 SIT

23. Anton Tovornik (SKD): 11 sejin = 132 000 SIT

24. - 25. Ivan Knez (LDS) in Franc Kovač (SDS): 10 sejin = 120 000 SIT

26. Mestinišek Rudi (SDS): 7 sejin = 84 000 SIT

Predsednica OS Tatjana Oset je za svoje delo prejela 888 000 SIT.

Koliko po strankah?

SKD: plače (župan, tajnica). 3 843 000 SIT
sejnine..... 1 972 000 SIT
občinski proračun. .... 908 000 SIT
državna plača poslanca.. 5 400 000 SIT
SKUPAJ SKD (brez poslanca) 6 723 000 SIT

SLS: plače funkcionarjev.....2 520 000 SIT
sejnine... 916 000 SIT
proračun..... 567 500 SIT
SKUPAJ SLS..... 4 003 500 SIT

SDS: plača funkcionarja .....2 856 000 SIT
sejnine. .... 696 000 SIT
proračun..... 453 000 SIT
SKUPAJ SDS..... 4 005 000 SIT
SKUPAJ KOALICIJA: 13 631 500 SIT

LDS: plača uslužbenca.....2 428 000 SIT
sejnine.....1 576 000 SIT
proračun.....794 500 SIT
SKUPAJ LDS.....4 798 500 SIT
ZLSD: sejnine.....760 000 SIT
proračun. .... 340 500 SIT
SKUPAJ ZLSD.....1 100 500 SIT
SKUPAJ OPOZICIJA.....5 899 000 SIT

Koliko od tega predsedniki strank

SLS - Tatjana Oset: plača 888 000 SIT
ZLSD - Cveto Erjavec: sejnine 408 000 SIT + 100 000 SIT (KS)
SKD - Janez Čokl: sejnine 420 000 SIT
LDS - Jože Artnak : sejnine 252 000 SIT
SDS - Franc Kovač: sejnine 120 000 SIT

To je vse, kar se je dalo izračunati. Upam, da pomote niso prevelike in da ne bo veliko tistih, ki bodo užaljeni, ker sem jim naračunal premalo. Seveda bi bilo veliko bolj elegantno, če bo občinski oblastniki lepo odprli svoje kuverte, toda ugibanja so zanimivejša.

Ali se torej politika splača?

Morda se, morda se ne. Marsikdo od naštetih bi verjetno v kakšnem poslu lahko zaslužil tudi več. Vsekakor je jasno, če se že ukvarjate s politiko, se na volitvah splača predvsem zmagati. Zmagovalcem gresta odgovornost in denar. Toda poražencem, ki se znajo prav zagrebsti za svoje koristi, se tudi v politiki ne piše slabo. To je v našem primeru dokazala tudi LDS, ki je po skupnem denarju prehitela obe koalicijski partnerici (SLS in SDS) ter zaostala le za SKD. Nekoliko šibkejša SDS je po zaslugi podžupana prehitela SLS.

Pri posameznikih, če izvzamemo "profesionalca" župana in predsednico OS Osetovo, je najbolj presenetil predstavnik opozicijske ZLSD g. Erjavec, ki se je po "individualnem ratingu" neprofesionalcev uvrstil na sam vrh, tesno za petami pa sta mu krščanski g. Čokl in g. Gorečan iz LDS.

Da ne bo nespornost, ne navajam na misel, da zasluženi denar ni tudi odraz angažiranosti, vpliva, dela in odgovornosti posameznega nosilca. Je, a tudi ne vedno!

F.K.

Metka PINTER
Ul. Leona Dobrotinška 5, Šentjur

067
743 357

Delovni čas

vsak dan	8 - 19
sobota	8 - 13
nedelja	8 - 11

Cenjene stranke obveščamo, da začnemo

14. 3. 1998

obratovati na novi lokaciji:

Ljubljanska cesta 3

(poleg Petrolove bencinske črpalke)

Dne 14. 3. 1998 vljudno vabljeni!

Se priporočamo

Kolektiv Cvetličarne Metka

KREKOVA BANKA

ZA
VAS

NA SVOJI LADJI STE VI KAPITAN!

Toda z dobrim krmarjem boste lažje in varneje pluli po morju vsakodnevnih obveznosti.

VAŠ TEKOČI RAČUN PRI KREKOVI BANKI

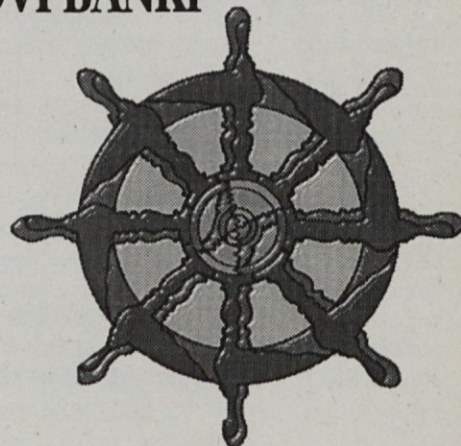
ZANESLJIVO UPRAVLJANJE,
ZAGOTOVLJENA DISKRETNOST
IN VSE UGODNOSTI,

ki jih lahko pričakujete od dobre banke:

čeki, plačilne kartice, kartice za bankomat,
trajni nalogi,
izredna prekoračitev...

KREKOVA BANKA

Da bo denar v službi človeka

Vegrad po protekciji do posla?

Na zadnji seji občinskega sveta se je pojavilo kar nakaj neposrednih ogorčenih očitkov (Cvikl. Mastnak), da je izgradnja prevorske šole dobil velenjski Vegrad po zvezah. Domneva, da je krščanskodemokratska naveza Malovrh - Tovšakova (generalna tajnica SKD je zaposlena v Vegradu) še enkrat (prvič so se ti očitki pojavili, ko je Vegrad pridobil izgradnjo doma upokojencev) prišla do izraza, sicer ni bila direktna, a se je dala naslutiti. Župan je vztrajal, da so povsem korektno izbrali najboljšega ponudnika in da so vsi dokumenti svetnikom na razpolago.

Pravnica na Občini gospa Nada Brložnik, ki je bila tudi predsednica komisije za odpiranje ponudb, o županovi ponudbi ni nič vedela. Tudi vodja tega projekta g. Peperko se ni mogel odločiti, če sem jaz kot občinski svetnik, ki je hkrati tudi urednik ŠN, zaupanja vredna oseba. "Dajte mu zapisnik o odpiranju ponudb, drugo pa ne!" je odločil

podžupan Pungartnik (župana ni bilo na Občini).

Iz zapisnika o odpiranju ponudb sem razbral, da se je na razpis prijavilo 13 ponudnikov, od katerih so bili RC Inženiring Celje (120 milijonov SIT), Ingrad (113,7 milijona) in Gic Cajzek (117,7 milijona) izločeni zaradi pomankljive dokumentacije. Od preostalih, ki so ponujali približno enake plačilne pogoje (zamik plačil, kreditiranje...), so bili zneskovno najugodnejši: Inocontract iz Maribora (95,1 milijona SIT), Banovšek (97,7 milijona), Posavje iz Sevnice (99 milijonov + 2 računalnika za šolo), Gradis (99,8 milijona), Vegrad (103,1 milijona SIT) in Kovinotehna 106,6 milijona SIT).

Kot je znano, se je župan na podlagi podatkov o boniteti in referencah ponudnikov (ti podaki pa niso dostopni), odločil za Vegrad.

G. Župan, prosim, da za bravec ŠN razložite, zakaj ste se odločili za Vegrad in kako lahko zanikate govornice, da gre za odločanje po zvezah?

"Komisija za odpiranje ponudb je v izbor najugodnejših ponudnikov uvrstila Posavje, Banovška, Gradis in Vegrad. O vseh teh štirih ponudnikih smo se pogovarjali z Ministrstvom za šolstvo, ki imajo glede referenc ponudnikov več izkušenj in podatkov. Ministrstvo je odločitev prepustilo nam, svetovalo pa nam je Vegrad. Tehtali smo med Gradisom in Vegradom in se po preudarku odločili za slednjega. Očitki, da sem jaz navijal za Vegrad, ker je Tovšakova tudi vplivna članica SKD, so iz trte zviti. Če že govorimo o povezavah, potem bi prej lahko pomislili na zveze, ki jih ima direktor Vegrada g. Bolič z LDS. Ne, nobenih pritiskov ali kupčij ni bilo."

F.K.

Bo vodovod iz Hrastja osušil okoliške kmetije?

Slivničani že pijejo vodo iz Hrastja. Po besedah direktorja JKP Igorja Gorjupa je v Slivnici že na razpolago 10 sekundnih litrov, približno enako količino pa prejema tudi že šentjursko vodovodno omrežje. Ko bo do začetka poletja izgrajen cevovod do Šentjurja, bo iz Hrastja na sekundo priteklo okrog 40 litrov pitne vode.

G. direktor, ali je res, da usihajo studenci na kmetijah v bližini vrtine v Hrastju? Kaj boste ukrenili?

"Nobenih objektivnih pokazateljev ni, ki bi potrjevali to domnevo. Imamo meritve in mnenje geološkega zavoda Ljubljana, da ni povezave med našo vrtino in studenci na kmetijah nad vrtino. Je pa seveda možno, da v sušnih obdobjih tam zmanjkuje vode, kar pa ni nič novega. Obstajajo podatki še iz prejšnjih časov, da so sporne kmetije že od nekdanj gasilci občasno oskrbovali z vodo. To pa ne pomeni, da nasprotujemo izgradnji vodovoda zanje. Investitorji so KS, Občina in tamkajšnji prebivalci in ko se bodo odločili za izgradnjo vodovoda, jo bomo mi radevolje izvedli."

Ali lahko Šentjurčani pričakujemo, da bo cena naše vode iz Hrastja bistveno cenejša od sedanje, ki jo uvažamo iz sosednjih občin?

Ne verjamem, nič ne kaže na kaj takega. Sicer pa bomo zaradi različnih razlogov še naprej vezani tudi na vodo iz sosednjih občin.

Opazil sem, da hkrati s cevovodom skozi Novo vas polagate tudi televizijski kabel. Gre za vaš projekt?

"Ne, sploh ne! Kabel polaga brez našega dovoljenja oziroma celo v nasprotju z nami in, če sem prav obveščen, tudi brez sleherne projektne in lokacijske dokumentacije g. Jerovšek oziroma Yes electronic. Kaj se tu grejo, ne vem. JKP za kabel ne odgovarja in tudi ne bo odgovarjalo."

Se je zbiranje smeti pri EMU uredilo? Ste našli s KS skupen jezik?

"Nič se ni uredilo. Kontajnerje odvažamo dvakrat mesečno, kot naroča KS, vendar pa se okrog njih vedno nabere takšna gora odpadkov, da v njej kontajner največkrat komaj najdemo. Ta nered s smetmi ne vodi nikamor. V Šentjurju celo nekateri lokali nimajo urejenega odvoza smeti (bife NK Šentjur, vsi uporabniki prostorov stare občine, trgovine...), pa se nič ne ukrene. Mislim, da bi v Šentjurju morali resno razmisliti o lastni deponiji komunalnih odpadkov."

Šentjurska razglednica

Kaj je z novo deponijo, ki nastaja v Krabergu?

To morate vprašati na Občini. Oni direktno sklepajo pogodbe s celjskimi komunalci in so tudi zadolženi za skrb za zbiranje odpadkov. Mi s tem nimamo nič.

KS Slivnica pred bankrotom?

Na zadnji seji sveta KS Slivnica, na kateri so bili navzoči tudi predstavniki Občine, je prišlo na dan kar nekaj presenetljivih podatkov o finančnih stiskah in transakcijah vodstva KS. Kot vse kaže, se težave s prejšnjim vodstvom KS tako finančno kot organizacijsko nadaljujejo.

Kaj se je dogajalo na tej seji sveta KS, je težko reči, saj verodostojnih uradnih podatkov ni mogoče dobiti, edini, ki je pravzaprav pristojen za uradno izjavo, predsednik KS Zoran Leskovšek, pa je že pred časom prekinil "diplomatske" odnose s ŠN in tako posredno tudi z javnostjo. S podatki iz različnih virov sem le približno uspel izbrskati, zakaj je šlo.

Največ težav je z denarjem in to kar na več mestih.

Vodstvo KS je po lastni krivdi (ni se udeleževalo sodnih razprav) izgubilo odškodninsko tožbo v zvezi z "Jymijevim kamnolom". Zakaj v tej zadevi vsebinsko gre, ne vem, kaže pa, da eden izmed lastnikov, ki ga je KS ob prodaji kamnoloma Jymiju prezrla, uveljavlja svoje pravice. Tu naj bi šlo za 2 milijona SIT.

Nekaj nenavadnega se je zgodilo tudi na področju telefonije. Denar, ki so ga prispevali za telefonske priključke naročniki iz Trna in Vodice, je menda porabila KS Kalobje, predsednik sveta KS Slivnica pa je prevzel to obveznost do Telekomu in jo poravnal iz blagajne KS Slivnica. Tudi tu naj bi šlo za okrog 2 milijona SIT.

Tretja težava se je pojavila v zvezi z vodovodi. Tu se sicer še prerekajo, kdo je bolj kriv, Občina, ki ni zagotovila sredstev, ali KS, ki je neobstoječa sredstva že porabila. Gre za dva vodovoda,

vodovod Tratna in vodovod Javorje, ki sta bila zgrajena na črno in zanju sedaj ni mogoče dobiti uporabnega dovoljenja, brez katerega pa ju JKP ne sme priključiti na vodovodno omrežje. Da je zadeva še težja, zaradi pomanjkljive dokumentacije Občina ne more za te vodovode pridobiti denarja iz sklada za demografsko ogrožena območja, prav tako pa črnih gradenj ne more financirati iz občinskega proračuna. Obstaja ocena, da gre tu za okrog 6 - 7 milijonov SIT. KS se je menda za te namene zadolžila tudi pri HKS Šentjur, kateri je dovolila, da si svoj dolg poravnava kar neposredno iz dotacij, ki jih KS Slivnica namenja občinski proračun.

V primerjavi z gornjimi zneski je investicija KS v avtobusno postajo bolj obrobne značaja. Se pa tudi pri tej zadevi ne da spregledati, da je KS izgradnjo pričela brez projekta, raznih soglasij in celo tudi brez soglasja enega izmed lastnikov zemljišča. Kaj bo ta zadeva v finančnem smislu potegnila za seboj, je še težko reči.

Govorice sem skušal preveriti na Občini, a je župan Malovrh, ki je tudi bil prisoten na seji sveta KS, odklonil izjavo z obrazložitvijo, da je za pojasnila pač odgovoren predsednik sveta KS Leskovšek. Ni pa decidirano zanikal niti ene od govoric, iz česar bi se dalo sklepati, da niso daleč od resnice.

Na sestanku naj bi prišlo tudi do visokih tonov, zlasti pri občinskem svetniku Cviklu in podžupanu Pungartniku. Pungartnik ni bil pripravljen pojasniti, zakaj je šlo, g. Cvikla pa ni bilo mogoče najti in mislim, da se mi je namerno izmikal.

Kot vse kaže, so težave v KS Slivnica kar resne in jih še ne bo tako kmalu konec. Upam le, da bodo na naslednje sestanke povabljeni tudi ŠN in bodo krajani lahko zvedeli, zakaj pravzaprav gre.

F.K.

Kdo bo ravnateljaval na Kmetijski šoli?

Šentjurska kmetijska šola, ki je lani po 35. letih "celjskega suženjstva" spet postala samostojna, je pred novim izzivom: izbrati mora svojega ravnatelja.

Ni dvoma, da je ravnatelj zelo pomemben dejavnik na vsaki šoli, če pa gre za šolo, ki je v določenem smislu na začetku svojega razvoja, je njegov pomen še večji.

Uzakonjen način izbire je takšen, da lokalna skupnost nima nanj nobenega vpliva. Ravnatelja imenuje oziroma izvoli Svet šole, ki ga sestavlja 11 članov. 5 jih je iz vrst na šoli zaposlenih, po dva sta iz vrst učencev in staršev, po enega pa imata Zavod za šolstvo in Občinski svet. Svet šole naj bi upošteval predlog učiteljskega zbora, ki predhodno tajno glasuje o vseh prijavljenih kandidatih. Končno besedo ima minister in njegova tudi obvelja.

Na razpis za ravnatelja so se prijavi 4 kandidati: sedanji vršilec dolžnosti ravnatelja Branko Šket, njegova pomočnica Tatjana Oset, Adrijana Zupanc iz Celja in Janez Vodopivec z Grobelnega. Vsi so zadostili razpisnim pogojem. Učiteljski zbor,

glasovalo je 46 učiteljev, se je odločil za Branka Šketa, ki je dobil 24 glasov.

O predlaganih kandidatih daje mnenje tudi Občinski svet, vendar pa gre v tem primeru več ali manj za "kozmetiko", saj mnenje OS nikogar ne obvezuje. Občinski svet je običajno dal pozitivno mnenje k vsem predlaganim kandidatom, tokrat pa se je pustil speljati proceduralni "potegavščini", ki jo je izpeljal sekretar OS Janez Škoberne, sicer tudi tajnik SLS in tesen sodelavec Tatjane Oset. Predlagal je, da Občinski svet z glasovanjem izbere svojega kandidata, ker je bilo predvidljivo, da v tem primeru, ko so svetniki od predlaganih kandidatov poznali samo svojo predsednico Osetovo, drugi kandidati, ki niso dobili niti priložnosti, da bi se predstavili, nimajo nobenih možnosti. In jih tudi res niso imeli! To dogajanje na OS je že kazalo, da bo šlo na Kmetijski šoli "na nož".

Svet šole, ki se je sestel v petek, 20. februarja, je izbral praktično le med dvema kandidatoma, med Šketom, ki je imel podporo učiteljskega zbora in Osetovo, ki je bila oborožena s politično podporo Občinskega sveta. Predsednica Sveta gospa

Metoda Senica mi je najprej načelno dovolila, da sem navzoč na seji, kjer naj bi se predstavili vsi štirje kandidati, tik pred sejo pa je ravnatelj Šket odločil, da bo seja zaprta, in so mi pred nosom zaloputnili vrata. Zakaj se je Šket odločil za tako antipatično rešitev? Verjetno je pričakoval temeljito "pranje perila", ki se zanj predvidoma ne bi dobro izteklo? In kdo pravzaprav vodi Svet šole, v.d. ravnatelja Šket ali predsednica Sveta?

Kot mi je naslednji dan povedala predsednica Sveta Metoda Senica, se je Svet odločil s 6 : 3 za Šketa.

Naj bo kakorkoli, mislim, da gospa Osetova na Svetu šole ni imela nobenih možnosti, kar pa ne pomeni, da ne bo ravnateljica. Je vplivna predsednica SLS in če ljubezen med LDS in SLS na državni ravni kaj velja, bo Gaber (minister LDS) popustil Podobniku, ki se bo za svojo šentjursko predsednico gotovo zagrebel do konca. V tem primeru bo na šoli še kar nekaj tudi za Šentjurske novice zanimivih pretresov.

Katera odločitev je prava, pa navadni smrtniki lahko tako ali tako le ugibamo.

F.K.

Drameljski pohod - najbolj množična rekreativna prireditev

Drameljski planinci so tudi letos imeli srečo z vremenom; sobota, 14. februarja, ko so izvedli svoj 17. pohod po poteh 14. divizije, je bil pravi pomladanski dan. Prisojne strani, posejane s številnimi gorcami, je sonce ogrelo tudi do 20 stopinj in se je 700 glava množica pohodnikov zadovoljno dodobra ogrela in preznojila.

Pri Kumšku se je jedlo in pilo

Sama pot je bila takšna, kot smo je vajeni zadnja leta. Start pri šoli, pri rojstni hiši Miloša Zidanška čaj v režiji planinskega društva, pri Kumšku na tromeji med šentjursko, celjsko in konjiško občino kislja juha, razno domače pecivo, koruzni kruh in še kaj (vse seveda za denarce), nato pot skozi Sojek, mimo žičke kartuzije, čez Grušce in Vodule na Uršulo. Na Uršuli seveda zaključni žig, pa okrepečilo (letos je svoj kiosk postavila tudi turistična kmetija Zgonc) in konec. 21 kilometrov, štirje večji vzponi, 4 ure hoje za najhitrejše, za tiste bolj počasne tudi do 8 ur, za one, ki imajo po drameljskih gorcah znanje in prijatelje, pa še več.

Jože Čede, predsednik PD Dramlje: "Kot ste videli, smo organizatorji zrihtali pravo vreme, vse drugo potem ni bilo več težko. Letos je šlo na pot okrog 700 pohodnikov in vse kaže, da so bili povsem zadovoljni. Začeli smo pred 17 leti s 70 pohodniki, pa še to so bili v večini iz drugih krajev, zdaj pa je pohod postal res naš. Ocenjujem, da je polovica pohodnikov iz Dramelj. Tudi Šentjurčani se vse bolj

odzivajo na naša vabila - letos jih je prišlo gotovo preko petdeset. Letos je prvič na pohod šla tudi četa vojakov iz celjske garnizije. Kako je z denarjem? Kot vidim štartnine ne zaračunavate?

"Nekaj postorimo prostovoljno, za 50 tisočakov pa se nam le nabere stroškov, kar pa ne predstavlja nepremostljive ovire."

Slišal sem pripombe, da se hodi preveč po cestah. Boste traso morebiti v prihodnje spremenili?

"Ja, res je po teh hribih vse več cest in se jim skoraj že ni mogoče izogniti. O spremembah poti še ne razmišljamo."

V množici pohodnikov je bilo videti kar precj šentjurskih obrazov. Pri Kumšku sem pomagal jesti kisljo juho Galičevi skupini, v vrsti

pred WC - jem so se drenjale gospe iz Nove vasi (Verdenikova...), mimo Kartuzije in preko Grušč sem spremljal skupino, ki jo običajno srečujem na Rifniku (Romih, družine Amon, Pesar, Vukmanič, Maver, Žmahar ...) - z njimi sem tudi nekoliko "zagreznil" v Mavrovi gorci - na Uršuli sem srečal g. Stražeta, ki je na pohod pripeljal poln avtobus šentjurskih Planincev itd. Vse je kar žarelo od dobre volje, sonca, mislim pa, da tudi od vinske kapljice, ki so jo nudili kar na več mestih ob poti.

Občinarji in politiki se te poti, kot kaže še izogibajo. Verjetno zaradi 14. divizije. Spomin na pohod te partizanske enote, ki je bil v preteklih letih nekoliko sramežljivo potisnjen na stran, se je letos spet bolj korajžno uveljavil, prisotnost slovenske vojske pa ga tudi deklarativno rehabilitira.

Vili Romih: Ja, lepo je! Morda je pot speljana malo preveč po cestah.

Lojz Vukmanič: Na pohodu sem prvič - toda že sedaj tradicionalno.

Gospa Pesar Darinki Amon: Tudi za stare mame je krasno, ali ne?

F.K.

V Žički kartuziji

Z občnega zbora planinskih gasilcev

Letošnji občni zbor GD Planina je imel morda malo večji odmev prav zaradi volitev, ki so bile izpeljane na zelo demokratičen način. Zaskrbljujoče je le, da nekateri predlagani kandidatur niso sprejeli, kar je tudi v določeni meri razumljivo, saj gasilstvo terja veliko časa in odrekanja.

Novi predsednik je g Stopinšek. Za njegovo dosedanje delo smo mu člani GD in tudi drugi Planinčani dolžni zahvalo. Društvo je pripeljal do visoke ravni tako pri delu z mladimi gasilci kot tudi pri skrbi za gasilski dom, opremo in družabno ter kulturno dejavnost.

Odsotnost krajevnih veljakov (župana in svetnikov) pa sploh ni presenečenje, saj je sodelovanje z lokalno oblastjo eden glavnih problemov našega kraja.

Smetišče ob poti na Kraberg bodo sanirali

Novica o novem smetišču na Ponikvi je razburila predvsem nekatere krajanje iz Luterja, ki so protestirali, da smo jih v ŠN sploh omenili v povezavi s "to svinjarijo".

Predsednik sveta KS Ponikva g. Vrečko je povedal, da bo KS ukrepala še pred pomladjo in divje odlagališče odpadkov sanirala.

Kdo so "ugledni" krajanje, ki vozijo odpadke na to smetišče?

"Rekel bom samo, da vsaj za nekatere vemo, kdo so, o imenih pa ne bom govoril, da ne bo preveč hude krvi."

14. divizija je bila spet na Prevorju

Spomin na pohod slavne 14. divizije spomladi leta 1943 so na Prevorju tudi letos počastili s tradicionalnim pohodom.

Na slovesnosti ob štartu v Sedlarjevem se je pri oskrunjenem spomeniku, ki mu je v pretekli noči nekdo odbil vrh Triglava z zvezdo, zbralo okrog 400 ljudi. Na pot preko Virštanja proti Prevorju pa je odšlo okrog 70 pohodnikov. Poleg nekdanjih borcev so med njimi bili tudi mladi, najmlajši je bil 10 letni Denis iz Šentjurja, ter tudi desetina vojakov iz celjske vojašnice. Udeležba slovenske vojske je bila prijetno presenečenje letošnjega pohoda.

Po okrepečevalnem postanku pri Seličevih v Krivici in v Arzenškovi gorci, je "Štirinajsta" pred mrakom brez izgub prišla na Prevorje. V osnovni šoli so se po

slavnostnih govorih Dolničarja, župana Malovrha, Simčiča in Joška iz Šmarja po razredu razlegli slavospevi, recitacije in pesem osnovnošolcev. Sledil je šov 78 - letnega Gabrovega Lipeta, nato pa partizanski pasulj in za posladek še pohodu posvečena torta.

Naslednje jutro se je "Štirinajsta" skrčila na vsega 17 borcev in borko Sandro, ki so trodnevni pohod zaključili v ponedeljek s slovesnostjo v Zagračnici pri Rimskih Toplicah. Tu je Sandra tudi prebrala nekaj misli svojih vrstnikov (ki jih je naslednjo soboto predstavila tudi na srečanju borcev 14 divizije v Ljubljani) o pomenu NOB za Slovence.

Zgodovine se ne da spremeniti, potrebno jo je spoštovati takšno, kot je. Nič se ni zgodilo

Torta tudi za "štirinajsto"

kar tako, vsak dogodek ima svoj vzrok in ima posledico. In kakšne so posledice NOB? Naj ne bodo to nesoglasja v družbi, temveč druženja, kot je bilo naše.

Aleksandra Maček

DRUGI VALENTINOV NOČNI POHOD V DOBRINI

Sveti Valentin ima kjuče od korenin, pravi star slovenski rek. Letos ta modrost še kako drži, saj so mnoge korenine že pognale življeje tudi nad zemljo.

Sveti Valentin pa nima ključev samo od korenin, ampak tudi od človeških src, kjer se rojeva in živi najlepše človeško čustvo - ljubezen. Temu svetniku in zavetniku je posvečenih kar nekaj slovenskih cerkva. Tudi žusemska fara, ima za svojega zaščitnika tega svetnika. Sicer pa na hribu Žusem stojita dve cerkvi in se razgledujeta po osamljenih hribovskih kmetijah in manjših vaseh. Južni del pod Žusmom se imenuje Dobrina. In prav vas Dobrina je v zadnjih letih na novo oživela. Po potresu leta 1974 so izgubili svojo šolo in v tej mogočni zgradbi so poskušali marsikaj; danes je v njej trgovina in nekaj stanovanj. Dobrinčani pa so v bližini postavili gasilski dom, ki je hkrati tudi prostor za prireditve. Imajo svojo gasilsko enoto. Lansko leto pa so ustanovili še turistično društvo Dobrina, ki želi svoj kraj predstaviti preko meja KS in občine Šentjur. Imajo svoj že kar poznan izvir "dobrinske vode", imajo lepo in neokrnjeno naravo in precej kulturnozgodovinskih in naravnih znamenitosti. Turistično društvo pa se je že lani odločilo organizirati Valentinov nočni pohod. Letos je bil drugi in bo postal tradicionalen.

V soboto, 14. februarja, se je ob 19. uri pred gasilskim domom v Dobrini zbralo za majhen kraj kar precejšnje število pohodnikov. Uradno prijavljenih je bilo nekaj manj kot tristo, če prištejemo še otroke in tiste, ki so se pridružili med potjo, organizatorji menijo, da jih je bilo okrog 500. Pohodniki so bili domačini, prebivalci sosednjih krajevnih skupnosti, nekaj pa tudi od drugod. Bili so različnih starosti, od takih, ki so jih še nosili okrog vratu, pa tudi sedemdesetletniki. Vse zbrane je pozdravila predsednica Turističnega društva Dobrina Danica Recko in jim zaželela prijetno pot. Vse je opozorila na požarno varnost, kar je bilo gotovo zelo umestno glede na suho vreme in pot po izsušeni naravi. Kolona pohodnikov, oborožena z najrazličnejšimi svetili, je krenila za velikim rdečim srcem, ki ga je nosil Slavko Kolar, član upravnega odbora. Pot je vodila navkreber mimo kmetij proti Hrovatiču (po

domače Cerinskim), kjer so vsi udeleženci lahko zastoj dobili mokro okrepečilo, ali čaj ali kaj močnejšega. Od tod se je bilo potrebno zagristi v kar precejšnjo strmino. Pa nič hudega, saj tukajšnji ljudje že od nekdaj opravljajo take poti kot vsakdanjo življenjsko nujo, pa se ne pritožujejo in vztrajajo. Dobro ogreta množica je prispela na vrh, visok 669 m, in se ustavila pri hiši stare gospe Micke Penič in bodočem Plevnikovem gostinskem objektu. Pohodniki so se lahko po svoje ohladili in odžejali, vsak pa je lahko spet brezplačno dobil čaj, obložen kruh, pecivo in simbol pohoda - iz testa pečeno srce. Vsi obrazi so izžarevali dobro voljo, slišal se je prijateljski klepet, prisrčen smeh in pozdravljanje znancev, ki so se tukaj naključno srečali, pa tudi pesem se je oglasila. Na vzhodu pa se je ravno takrat prikazal še ogromen rdečkast mesec in pozdravil vesele obraze.

Tukaj je bila najvišja točka, od tod se je pot spuščala. Naslednja postaja je bila pri ali v cerkvi sv. Valentina, kjer je pohodnike pozdravil slivniški župnik Marko Šramel in jih poučil, kdo je bil sveti Valentin. Poudaril je moč ljubezni, ki naj vedno prebiva med ljudmi, kar je pravzaprav osnovno načelo krščanske vere.

Sedaj že ne več strnjena kolona se je po makadamski cesti in po starih poteh preko travnikov spet spuščala proti gasilskemu domu v Dobrini. Tu se je približno ob 21. uri zaključil Valentinov pohod. Sledilo je še žrebanje vstopnic in razdelitev nagrad. In potem še prava veselica z domačimi muzikanti, ob domači kapljici in jedači. V domu je zmanjkalo prostora za vse zabave željne pohodnike. Veselili so se še dolgo.

Opazovalec je dobil vtis, da so bili ob koncu zadovoljni vsi, tako pohodniki kot organizatorji. V organizacijo so bili poleg turističnega društva vključeni pravzaprav vsi vaščani. Mnoge gospodinje so pripravile pecivo in kruh, drugi so darovali vino in žgano pijačo, tretji salame, delali pa so vsi. Edino plačilo za vse to je prijeten občutek, da je pohod v Dobrini uspel in da se drugo leto vidimo v še večjem številu.

N. G.

Kulturni praznik počaščen tudi v Gorici pri Slivnici

“V Slivnici imamo toliko pevcev, bivših učencev glasbene šole, osnovnošolski pevski zbor, pa povabimo še slikarja samouka Jožka Vodeba, da razstavi nekaj svojih slik in orkester glasbene šole v Šentjurju, da zaigra nekaj komadov, pa ni vrag, da ne bi bilo to dovolj za prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku,” smo se pogovarjali na sestankih kulturnega društva. In tako se je začelo.

Metka Bevc, zborovodkinja osnovnošolskega pevskega zbora, je zbrala slivniška dekleta in kar na januarski prvi vaji so ubrano zapele štiri troglasne pesmi in dokazale, da se lahko predstavi naša vokalna skupina že 7. februarja. Nekateri bivši gojenci glasbene šole smo izbrskali najprimernejše skladbe za kulturni praznik, sama sem stopila še do Jožka Vodeba, ga nekaj povprašala o njegovem slikarskem ustvarjanju in tako smo bili pripravljeni na start 7. februarja ob 17. uri v slivniškem kulturnem domu.

Prireditve se je začela v avli kulturnega doma, kjer je bila razstava slik Jožka Vodeba in kratka predstavitev njegove slikarske poti. Na začetku in koncu tega dela prireditve je svoji dve pesmi zapela in na kitaro zaigrala še slivniška kantavtorica Branka Leskovšek.

V dvorani smo obiskovalce, ki jih je bilo nepričakovano veliko, z Zdravljico najprej dvignila dekleta vokalne skupine. Čudno, da so nam le nekateri ploskali... V nadaljevanju je vse prisotne pozdravila predsednica Kulturnega društva Gorica pri Slivnici Brigita Fidler, potem pa so se zvrstile samo glasbeno obarvane točke. Osnovnošolski pevski zbor je zapel pesmi Naša mala nočna glasba in Rezijankica, vokalna skupina, kot se spodobi za Prešernov praznik, Prešernovo-Pod oknom in pesem Ena ptička priletela. Bivši gojenci glasbene šole smo igrali od Pink panterja do Brahmsovega Valčka, šentjurski orkester pod vodstvom Bojana Drakslerja pa je z vsako pesmijo bolj navduševal. Začeli so z Intimnim sestankom, končali s skladbo Rock around the clock, največ aplavza pa poželi z v srce segajočo pesmijo Cvetje v jeseni.

Po prireditvi smo si lahko še bolj ali manj navdušeni bralci knjig ogledali knjižnico, ki je odprta v sredo od 16. do 18 ure in ki jo vodi Marjana Artiček. Po tem pa je bil že tako čas, da se odpravimo domov, nazdravimo Prešernu in kulturnem prazniku in si ogledamo podelitev Prešernovih nagrad.

Nina Gradič

Koncert ob slovenskem kulturnem prazniku

Že kar tradicionalen ob slovenskem kulturnem prazniku je vsakoletni koncert glasbene šole Skladateljev Ipvavec Šentjur. Tokrat so ga izvedli ob sodelovanju z OŠ F. Malgaja Šentjur, ki je ob tej priložnosti pripravila razstavo ekslibrisov.

Ekslibrise so izdelali osmošolci v času rednega pouka pod mentorstvom g. Iva Brodeja, ki je o njihovih grafičnih izdelkih povedal naslednje: Ekslibris je mogoče malo manj znana beseda in pove, prevedeno iz latinščine, “iz knjige”. V zgodovini so ekslibrise prilepili na notranjo stran platnic knjige, namesto podpisa. S tem so izrazili svoje spoštovanje do knjig. Vsebujejo podpis ali psevdonim avtorja, nekateri pa tudi kvalitetno likovno delo.”

V okviru programa so se nam predstavili predvsem mladi glasbeni talenti, ki so s svojimi spretnimi prsti iz številnih glasbil privabili prijetne zvoke in tako poželi prenekateri aplavz prisotnih. Najbolj navdušeno smo vsi skupaj zaploskali predvsem orkestru harmonik ob izvedbi skladbe Cvetje v jeseni. G. Goršič je priložnost izrabil za povabilo na proslavo naslednje leto, ko bo glasbena šola Skladateljev Ipvavec hkrati praznovala tudi 30-letnico delovanja.

Barbara Gazvoda

ŠTIRI MATERE, ENA LJUBEZEN

V četrtek, 5. februarja, so v šentjurski knjižnici počastili kulturni praznik z literarnim večerom. Dr. Marija Stanonik, ena najuglednejših etnologinj na Slovenskem, je predstavila svojo novo knjigo: Štiri matere, ena ljubezen.

Večer so začeli šentjurski pevci z Ipvčevo pesmijo Planinski cvet. V pogovoru, ki ga je vodil dr. Igor Grdina, smo počasi spoznavali vsebino te knjige, ki je razdeljena na dva dela. V prvem, Etnologija v pismih, najdemo pisma slovenskega vojaka med 1. svetovno vojno, pisma slovenske izgnanke med 2. svetovno vojno, pisma očeta sinu k vojaku v starojugoslovanski vojski, pisma mame sinu k vojaku v JLA. V drugem delu, Spomini, pa najdemo izpoved o družini avtoričine sestre. Skozi knjigo torej spoznavamo zgodbo neke družine, ki je živela v drugačnih časih kot živimo mi zdaj. Bili so povezani z naravo, z zemljo, ki so jo obdelovali in z živalmi, od katerih so bili odvisni. Živeli so ljubezen, ki se ne izraža z “Ljubim te!”, ampak s pozornim opazovanjem drugega človeka, s subtilno skrbjo za njegovo dobro, ne da bi to povedali naglas.

Bilo je zanimivo, saj si glavna akterja večera ne bi mogla biti bolj različna: živahna, gostobesedna Stanonikova in ležeren Grdina, ki sta se ves čas izzivala s svojima strokama (zgodovino in etnologijo) in želela postaviti meje med njima, čeprav sta že naprej vedela, da je to nemogoče.

Bil je to večer, napolnjen s svetlobo, optimizmom in iskričastostjo, ki jih nosi v sebi gospa Marija Stanonik. Obiskovalci, ki smo popolnoma napolnili sobo šentjurske knjižnice, smo odšli z večera z občutkom, da smo bogatejši za delček tistega, kar dajo človeku le dobre knjige.

MOČNEJŠI OSTANEJO

6. februarja smo bili v telovadnici OŠ Hruševac priče velikega družabnega dogodka: Radio Šmarje, Štajerski val je zbral na kup vse mesečne zmagovalce lestvice Najmočnejši ostanejo.

Prireditve pod pokroviteljstvom Resevne je vodila Tanja Jurjevec s šmarskega radia, direktno pa so jo prenašali Radio Šmarje - Štajerski val in celjska kabelska televizija.

V Šentjurju so se torej znašli: Tanja Ribič, Glutenstein, Maksim & Bogdan, Deseti brat, Čuki, Pop Design, Babilon, Faraoni, Kristali, Power Dancers in skupina Napoleon. Vili Resnik ni mogel priti, zato pa se je oglašil po telefonu iz Italije in zapel nekaj taktov pesmi Ko vrbe jokajo. Tanja Ribič je s seboj pripeljala tudi 16-mesečno hčerko Zalo.

Stvar se je začela s četrtno zamudo. Morebiti so želeli dati organizatorji obiskovalcem čas, da se ogrejejo - le-ti pa tega niso storili, ne takrat, ne pozneje. Množica se namreč na ves trud pevcev zabavne glasbe sploh ni odzivala: niti živahne članice skupine Power Dancers Šentjurčanov niso prepričale, da bi z rokami ali nogami sledili ritmu glasbe, kaj šele, da bi si popevali besedilo. Le Jože, vodja Čukov, je otroke prepričal, da so skupaj z njim pod odrom zapeli Zobarja. Oh, smo pa res togi!

Ta večer je bil za Šentjur zagotovo pomemben, saj toliko velikih imen slovenske estradne scene verjetno ne bo spet kmalu zašlo v Šentjur.

Katica Bajuk

Smo res samomorilci?

Članek v Mladini, da je občina Šentjur po številu samomorov v samem slovenskem vrhu, je spodbudil naše ustrezne službe, da so se sestale in poskušale ugotoviti, kaj je res in kaj se da storiti.

Sestanek je bil v začetku februarja, sklical pa ga je podžupan Pungartnik. Navzoči so bili: predstavniki socialne službe (Jagrova, Leskovškova), zdravstva (Fidler, Kovačeva, Črep), ravnatelj OŠ Hrušavec Gajšek, Janova in Erjavčeva od ZPM in pomočnik komandirja Policijske postaje Šimek.

Statistični pregled šentjurske samomorilnosti je podal g. Šimek. V zadnjih sedmih letih je bilo na območju občine 73 samomorov, naš tipičen samomorilec je moški med 50 in 59 letom, ki ima družinske težave in je največkrat obremenjen z alkoholizmom. Obešenje je najpogostejši način samomora (55 primerov), ki se praviloma zgodi doma. Le v 7 primerih so samomorilci tudi pustili poslovilno pismo.

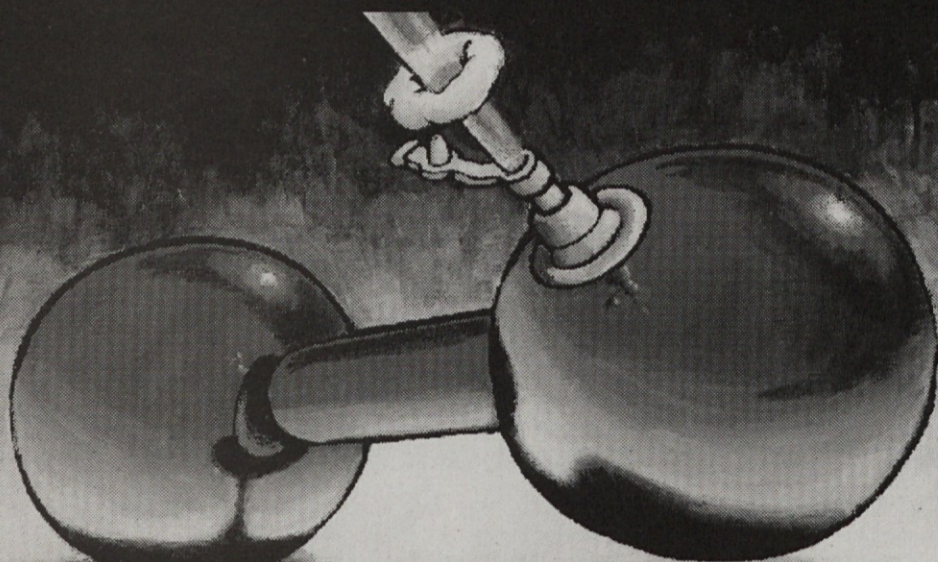
V razpravi, ki je sledila, so prisotni razčlenili okoliščine, ki našim

ljudem jemljejo voljo do življenja. Da so to med drugim tudi splošne ekomoske in socialne težave je gotovo res, toda postavilo se je vprašanje, ali naše službe dejansko dovolj naredijo za preventivo samomorilnosti. Center za socialno delo (Jagrova) nima dovolj strokovnih kadrov, zdravniki so preveč zavzeti z zdravljenjem somatskih bolezni, učitelji nimajo pregleda nad načinom in kvaliteto življenja šolarjev. Tako so imeli o samomorilnosti še največ podatkov policisti, ki pa so le tisti, ki samomor zabeležijo.

S primerjavo statističnih podatkov so tudi ugotovili, da stanje v Šentjurju sploh ni tako kritično. Po podatkih prof. Milčinskega so na vrhu samomorilnosti občine Lenart (koeficient 96), Gornja Radgona (78), Idrija (75) in Trbovlje (68). Šentjur je na 11. mestu s koeficientom 51. Po številu samomorov je pred nami tudi občina Šmarje.

Kljub temu so prisotni sklenili, da bodo načrtno preučili problematiko samomorilnosti na Šentjurskem ter s sodelovanjem vseh služb v projektni skupini skušali pomagati ljudem, katerih težave so večje od njihove življenjske energije.

Puffff...

formit, s. ilustracija B. Merinjak

1. februar je tisti dan, ko boste s posojilom Banke Celje uresničili poslovno odločitev ali si izpolnili skrito željo. Ste vprašali ZAKAJ? V Banki Celje smo za Vas pripravili takšno ponudbo posojil, ki se ji ne morete upreti.

In kaj Vam nudimo? Stanovanje, hiša, zemljišče... vse to Vam je dosegljivo s stanovanjskim posojilom po obrestni meri od T + 6,25% dalje. Za kolo, avto ali gotovino so pri nas namenska in nenamenska posojila že od T + 6,5% dalje.

Pravne osebe in zasebniki lahko od 1. februarja dalje najamete kratkoročno posojilo po obrestni meri od T + 5,5% dalje in dolgoročno posojilo od T + 7,5% dalje. Če se boste odločili za posojilo za nakup deviz za plačilo v tujino, pa boste dobili posojilo po novi, nižji obrestni meri od T + 4,9%. Naj Vam zaupamo še to, da so nižji tudi stroški najema posojila. Izračunajte si svoje posojilo tudi na Internetu: <http://www.banka-celje.si>

Ne odlašajte z odločitvijo! Vabimo Vas ne glede na to, če ste že komitent ali pa boste to postali.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

 banka celje
V varnem zavetju tradicije

Zlata Marija in Jože iz Hotunja

V začetku februarja sta praznovala 50 let skupnega življenja Marija in Jože Trbovc iz Hotunja.

Spoznala sta se davnega leta 1942, a ju je vojna vihra ločila za tri leta. Leta 1943 je bil Jože mobiliziran v nemško vojsko, preživel je ujetništvo na Škotskem, in nato januarja 1945 kot prostovoljec prišel s Peto prekomorsko brigado preko osvobojenega Splita, Like in Korduna spet na Slovensko. Konec vojne je dočakal pred Ljubljano.

Z Marijo sta se vzela 31. januarja leta 1948, že dan po poroki pa je spet odšel. Tokrat v Bosno, kot prometnik na novozgrajeni progi Šamac - Sarajevo. Za 3 do 4 mesece, so mu rekli, pa je trajalo polnih deset let. Za njim je prišla v Bosno tudi Marija. "Živeli smo v takšni grapi, kjer se je poleg proge

videlo le še nebo nad nami", se spominja Marija.

Pa tudi ti težki časi so minili, s tremi otroci so se vrnil in se naselili na Ponikvi. Tu je Marija pridno gospodinjala in vzgajala otroke, Jože pa je delal na železnici in na Ponikvi tudi dočakal upokojitev.

Kdaj vama je bilo najlepše oziroma najtežje?

"Najlepše nama je zdaj. Nič nama ne manjka, zdrava sva, pridne otroke in vnuke

imava. Najtežje je bilo v Bosni. Tam smo bili mnogokrat tudi lačni."

Vam ni nič dolgčas?

"Kje pa! Imava vrt, rediva zajce, doslej sva vsako leto zredila tudi po enega prašiča. Pa tudi sicer se vedno kaj dogaja."

Jože, ki je ateist, se za politiko ne zanima prav dosti. Poleg tega, da redno prečita Delo, tudi pridno piše. Vsak dan vestno zapiše vse pomebnejše dogodke. Kar trideset debelih zvezkov dnevnika ima. Obljubil je, da bo nekaj napisal tudi za Šentjurske novice, ki so sicer njegov najljubši časopis. "Res so super!" sta jih pohvalila oba jubilanta.

Če bi bila še nekrat mlada in na začetku, bi se še enkrat vzela?

"To pa vsekakor! Drug brez drugega sploh ne bi znala živeti!"

Mnogo lepih želja in čestitk tudi v imenu bravcev ŠN!

Naj bo sonce al' vihar, bodita še naprej tak fleten par!

Ta verz so sorodniki in prijatelji posvetili Lojzu in Gelci Antleji iz Trške Gorce ob zlatem jubileju njunega skupnega življenja.

Sta res ustvarjena tako drug za drugega, ni vaju nikoli premagala skušnjava? sem ju skušal sprovcirati.

"Ne, to pa ne," sta planila kar oba hkrati. Gospa Gelca je še dodala, da odkar pozna Lojza, niti v sanjah ne bi dovolila, da bi se je dotaknil kdo drug. Gospod Lojz pa je bil še bolj prepričljiv: "Nekoč na neki ohceti pri Svetem Štefanu, ki je trjala tri dni, sva muzikanta zaspala v kašči in ko je k nama prišla spat ena od deklet, sem takoj zapustil prizorišče." Oba z gospo Angelco mu sicer nisva verjela, toda ker je vztrajal, sva mu pustila njegov prav. "Sicer pa ni bila kaj posebno lepa", je zadevo bolj konkretno in muhasto obrazložil Lojz.

Prvič sta se srečala leta 1941, ko je Gelci bilo vsega 15 let. "Ja, meni se je takoj dopadel. Bil je šikan, take simpatične sončne pege je imel in harmoniko je igral." No, pa od prvih srečanj ni šlo naprej. Prišla je vojna, Lojz je kot nemški vojak marširal po Afriki, bil ujet in se je šele leta 1946 vrnil iz Amerike. "Moram priznati, da na Gelco nisem mislil." "O, jaz pa sem se večkrat spomnila nanj. Ampak pisal mi ni nikoli."

Tako sta zares začela leta 1946 ko je Gelca prihajala z mamo v tavr k

Antlejevim. "Vzela sva se 7. februarja. Bil je prav tak topel dan kot je danes, ko smo se odpeljali z lojtrskim vozom v Šentjur. Poročil naju je doktor Svetina," se je spominjal Lojz. "Prstane sem pa prinesel iz Oklahome. Gelci sem dal

poskusiti ženskega in ker ji je bil čisto prav, sem jo kar vzel za ženo," se je pošalil Lojz.

Prišli so otroci, prišla so huda petdeseta leta, ko ni bilo niti kruha. Lojz se je vozil na šiht v Štore in kasneje v Alpos, Gelca je delala na štirih hektarih hribovite kmetije in vzgajala svojih pet otrok. Pa so hudi časi minili kot sanje, minila pa so tudi leta. "Pravzaprav je nama zdaj še najlepše", sta bila soglasna.

Kako je bilo na zlatem slavlju?

"Bolj veselo kot pred 50 leti. Tudi v Šentjurju je bilo slovesno. Malovrh, ki naju je poročal, je samo vrnil svoj dolg. Jaz sem bil namreč muzikant na njegovi ohceti."

V tako prešernem slogu je tekel naš pogovor naprej, vmes sem moral poskusiti še njuno torto in nazdraviti slavljenecema preden sem lahko odšel. Na dvorišču je Lojz čakal koleselj, delo Lesjakovega Stanča, s katerim se je odločil popeljati v Glinco, za popestritev prav pomladanskega nedeljskega popoldneva.

Še na mnoga zadovoljna leta!

... so posojila in POSOJILA HMEZAD BANKE

ZA OBČANE

– GOTOVINSKA POSOJILA:

* do 6 mesecev T + 6 %

* do 12 mesecev T + 7 %

* do 3 let T + 8,5 %

* do 5 let T + 9 %

Če že imate najeto posojilo, ki ga še niste v celoti odplačali, lahko predložite potrdilo o stanju najetega posojila, pa vam ga bomo odplačali iz odobrenega posojila pri nas.

Če še niste komitent naše banke, so obrestne mere za 0,5 % točke višje, če pa opravite prenos plače na našo banko, vam po 3 mesecih obrestno mero znižamo.

– OSTALA PONUDBA:

* stanovanjska posojila do 15 let od T + 6,25 % do T + 8,25 %

* dovoljeno negativno stanje na tekočem računu T + 8,5 %

* v Agenciji Celje, Miklošičeva 6, lahko po konkurenčni ceni najamete sefe vseh velikosti

ZA ZASEBNIKE

(samostojni podjetniki, osebe samostojnih poklicev)

– KRATKOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

* do 3 mesecev T + 5,3 %

* do 6 mesecev T + 5,4 %

* do 12 mesecev T + 5,5 %

* UGODNO! Dovoljeno negativno stanje na žiro računu T + 8,5 %
Na vašo željo odplačamo staro posojilo.

– DOLGOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

* do 5 let T + 7 %

* do 10 let T + 7,5 %

ZA KMETE

– KRATKOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

* do 1 leta T + 6,5 %

– DOLGOROČNA POSOJILA:

Izhodiščna obrestna mera:

* do 5 let T + 7 %

V skladu z razpisom Ministrstva za kmetijstvo uveljavljamo regres za obrestne mere.

HMEZAD BANKA
Za vaš denar in naš ugled gre

LAVRIHOVA MAMA JE PRI 90-TH PRAVA KORENINA

Pravijo, da staro drevo najbolje gori, da je staro vino najbolje in da je staremu prijatelju najbolj zaupati. Vse to in še mnogo podobnih kvalitiet velja za 90-letno ženico, Lavrihovo Angelo iz Gorice pri Slivnici. Že njena rumena hiška v hribu nad Voglajno pod Gradiščem izžareva neko posebno toplino in svetlobo. Tudi Gelika, kakor jo kličejo sosede, s svojim bistrim umom, neverjetnim spominom, optimističnim pogledom na življenje in iskrihim pripovedovanjem pritegne, in ogreje vsakega človeka.

In kako vesela je, da se je ob njenem prazniku, 90. rojstnem dnevu, spomnilo toliko ljudi in celo organizacij. Posebno lepo pa ji je bilo 8. februarja, ko so ji njeni najbližji pripravili slavje. Nepozabno presenečenje jo je čakalo pri deveti maši v cerkvi svetega Urbana, kamor vedno rada hodi. Tokrat pa je vnuk Jure, ki je študent 2. letnika bogoslovja v Mariboru, pripeljal k maši cel zbor bogoslovcev in skupaj so zapeli na čast Lavrihovi stari mami. Ob dvanajstih so se zbrali na slavnostnem kosilu v Gostilni Lesjak. Kako lepo ji je bilo, ko je imela ob sebi vse svoje, tri hčerke z možmi, 6 vnukov in 3 pravnuke. Pa seveda tudi prijatelje in sosede, brez katerih človek ne more.

Veseli se svojega življenja. Pravi, da ji je zelo lepo, saj njeni zelo lepo skrbijo za njo. Največ je pri hčerki Branki, toda še raje je na svojem hribčku. Tudi zdravje ji še kar dobro služi. Če je lepo vreme, rada prehodi pot iz Gorice na njen hribček in spet nazaj.

Pa ji v njenem 90-letnem življenju ni bilo vedno tako lepo. Koliko pelina je morala okusiti. Rodila se je 9. 2. 1908 v Gorici pri Slivnici, pri Urbanu, na kmetiji Podgoršek, po domače Podkrajšek. Bila je deseti otrok, a ne zadnji. V tistem času je veliko otrok umrlo za raznimi nalezljivimi boleznimi. Tudi ona je bila vedno bolehna in njena lastna mati ji je dala vedeti, da ne bo dolgo med živimi. Pa ji je morda ravno to dalo toliko moči, da je dočkala najvišjo starost med vsemi brati in sestrami.

Šolo je začela obiskovati v avstroogrski monarhiji, in to že kar pri šestih letih, ker je šla zraven starejše sestre. Spominja se učiteljice Tilke Pilhak, ki je vse učence vprašala: "Kdaj si rojen-a?" Ona izraza "rojen" ni poznala, ker doma niso nikoli govorili, da se je otrok rodil, ampak ga je prinesla sosedka, zato je na vprašanje odgovorila tako kot njene sošolke: "Leta 1907." In učiteljica je zapisala v redovalnico in kasneje še v izkaz to leto kot njeno rojstno leto. Tako je bila vseskozi eno leto starejša, kot je bila v resnici. Šele, ko je izšla uredba, da bodo tisti starši, ki imajo več kot 9 otrok, oproščeni plačevanja davkov, so starši šli iskat krstne liste za svoje otroke. Ona je takrat že služila v Ljubljani in je bila nemalo začudena, ko so ji starši pisali, da je eno leto mlajša, kot misli.

O rojevanju otrok otroci v tistih časih niso prav nič vedeli. Ko se je rodil nekaj let mlajši brat, ji je mama spet rekla, da ga je prinesla sosedka. Ona pa je mamo spravila v težave s pametnim razmišljanjem: "Kako je to, da otroke nosi samo k nam, ki jih imamo že tako veliko? Zakaj jih ne nese k sosednji hiši, kjer nimajo otrok?"

V svoji mladosti je želela postati šivilja, pa ji domači tega niso omogočili, zato je želela čimprej sama zaslužiti za šivalni stroj. Brat ji je uredil, da se je šla učiti za kuharico na Falo k grofovski družini. Skupaj s kuharico se je preselila v restavracijo v Rušah, kjer ni mogla vzdržati naporov. Odšla je domov in potem služila v Celju pri odvetniku dr. Kalanu. Brat in boljši zaslužek sta jo zvalila v Ljubljano k družini Stupica, lastnikom veletrgovine. 5 let je tam opravljala delo sobarice in kuharice. Spoznala je življenje bogatih ljudi in pri njih tudi sama okusila drobtinice razkošja. Leta 1930 je bila skupaj s Stupičevimi otroki - študenti 10 dni na izletu na Veliki planini in bila tudi na Grintovcu. Še danes vam izstreli, koliko je Grintavec visok. Povsod so jo imeli radi, ker je bila delovna, potrpežljiva, poštena, a tudi iznajdljiva.

Starši so jo leta 1932 zvalili domov in denar je izročila njim. Spet je bila brez vsega. Še enkrat je okušala življenje služkinje v Celju pri družini Hofbauer, trgovski družini. Tukaj pa ni mogla dolgo zdržati, ker je bila gospa zelo čudaška. Spet je bila doma. Čeprav je bila stara več kot 25 let, je morala v vsem ubogati starše. V domači Gorici se je na neki vaški veselici, na kateri je bila prisotna po naključju in za kar se je morala materi še kako zagovarjati, ogrela za Lavrihovega Franca, mesarja pri gostilničarju in trgovcu Grasseliju. Februarja 1937 se je z njim poročila, pa ji domači niso dali prav nobene gostije. Svate je gostil gospod Grasseli, kjer je mož Franc ostal mesar do takrat, ko so Grasselijevo družino po vojni pregnali. Med vojno je bil mož v ujetništvu v Mariboru, ona pa sama z dvema majhnima deklicama na skromni kočariji. Tudi po vojni je bilo hudo kljub temu, da je bil mož zaposlen. Svojim trem hčeram je skušala nuditi čimveč in jim omogočiti, da bi si uredile drugačno življenje, kot ga je imela sama. Omogočila jim je izobraževanje, čeprav se je bilo treba odpovedati marsičemu in delati na svoji zemlji in pri drugih ljudeh dan za dnem. Ponoči pa je šivala, pletla, prala, pekla, a tudi brala knjige in kar ji je prišlo v roke. Vseskozi je imela naročeno Našo ženo in prav ta ji je dajala drugačen pogled na vse okoli nje.

Pa je prišla bolezen v hišo. Leta 1960 je kap na posteljo položila moža. To je bil najhujši čas, saj je bolnik zahteval ogromno nege in fizičnih naporov žene. Tudi denarja ni bilo, šolali pa sta se še dve hčerki. A se je z vztrajnostjo in dobro voljo vse nekako uredilo. Mož se je spet postavil na noge, da je vsaj za silo lahko poskrbel zase. 1980. leta se je bolezen lotila še nje. Bila je v bolnišnici, a ji ni šlo na bolje. Na lastno odgovornost je zapustila bolnišnico in se predala zdravljenju dr. Drage Škoberne in poudarja, da se mora za vsa leta po tej boleznih zahvaliti prav tej zdravnici. Tako sta s možem dočkala zlato poroko, ki so jo praznovali v

Tri vesele generacije

februarju 1987. leta. Moževe moči pa so spet pešale in maja 1990 je umrl. Pa ni ostala osamljena, saj so ji ostale hčerke z družinami, ki jo imajo radi in jo spoštujejo. Ostali so ji njeni vnuki, ki zanjo prav zglede skrbijo in ji znajo prisluhniti. Ostali so ji sosede in prijatelji.

Čas pa si krajša tudi z branjem, kar ji je bilo vedno v veselje. Vendar je pred desetimi leti zelo slabo videla, tako da je ljudi bolj prepoznavala po glasu kot po videzu. Toda dr. Zelič ji je najprej operiral eno oko, potem še drugo in svet okoli nje je dobil spet jasnejšo podobo, življenje je postalo lepše. Sedaj lahko bere celo brez očal. Da je zdravniku neizmerno hvaležna, ni treba posebej poudarjati.

Lavrihova mama se želi zahvaliti vsem, posameznikom in skupnostim, ki so se je ob 90-letnici spomnili s čestitkami in darili ter ji pripravili tako lepo praznovanje. Mi pa ji želimo še mnogo lepih let in držimo pesti za njenih 100.

Nina Gradič

Šentjuropolis ali Kakšno je bilo odraščanje v Šentjurju

“Kako lepo je v tej domovini biti mlaaaaaad!” smo peli srečni in nasmejani pionirčki, ki smo na glavah nosili modre kapice z rdečo zvezdo in v rokah mahajoče držali lesene paličice na koncu katerih so se vile papirnate doma narejene modro-bele-rdeče zastavice. Skupinska samozavest je bila na vrhuncu, počutili smo se srečne in nepremagljive. To so so bolj ali manj prvi spomini, ki jih moji zdaj že vsega utrujeni in nihilizmu nagnjeni možgani še lahko prikličejo. V šolah smo se napamet piflali datume petih največjih nemških ofenziv proti NOB, bile so prireditve kot Kurirčkova torbica, komemoracije ob spominu na padle borce pri spomeniku pred OŠ Franja Malgaja, neskočni recitali o naravnost herkulskih podvigih osamljenega partizana, ki je na koncu do zadnjega vijaka razbil celotno nemško oklepno divizijo in žrtvoval svoje mlado življenje za svetlo prihodnost, hja, enkrat je v Šentjurju celo prenočila legendarna Štafeta Mladosti, v Cicibanih so bili partizani narisani kot mladi, čvrsti lepotci, katerim kmetje in mamike z veseljem nudijo hrano in skrivališče pred majhnimi, odurnimi, ogabnimi Nemci z orlovskimi nosovi, ki so s svojimi state-of-the-art orožjem streljali dojenčke, med prostim časom pa smo se preganjali po gozdovih, se kregali kdo bo igral Nemce - saj smo vsi hoteli biti partizani - in ko smo za to skrajno nevhvaležno vlogo določili dva, tri na vso moč protestirajoče nesrečnike, smo v njih, z vsem neprikritim sadizmom, ki jih premore čista, nepokvarjena in neomadeževana otroška duša, zmetali na kupe kamenja, da so se uboge pare kriče in v krvavečih telesih komaj privlekle domov.

Ah, lepo otroštvo....

“Nekaj gnilega je v deželi tej,” se sliši komentatorjev glas iz radia v trenutku, ko pišem tale članek. Te besede me zdrznejo in zopet se preselim v sedanost. Sem mar postal eden izmed tistih nostalgikov, ki miselno nikoli ne bodo sposobni stopiti v devetdeseta? Ne, ampak po drugi strani, se človek vedno rad spominja, mar ne? To je razumljivo, saj je treba upoštevati dejstvo, da smo današnji mladi ljudje rasli v “najlepšem” obdobju komunizma, namreč po Titovi smrti, ko je bila družbena napetost veliko manjša od tiste v paranoičnih petdesetih in šestdesetih, poleg tega pa smo takrat bili še otroci in kot takšni neškodljivi in so nas zato pustili na miru. Služb je bilo dovolj, denarja tudi (glede na vloženo delo), največje krize pa so predstavljali pomanjkanje pralnih praškov v trgovinah, boni za bencin in redukcije elektrike. Zdelo se je, kot da se je čas ustavil, Šentjur se v nekaj desetletjih ni spremenil niti za malo, dograditev osnovne šole je tu zgolj v nebo vpijoča izjema. Nato pa sem ob koncu osemdesetih začel obiskovati neko precej oddaljeno srednjo šolo, nekje blizu sredine devetdesetih pa še bolj oddaljen faks. Domov sem prihajal samo še občasno in glej ga, zlomka! Šentjur se je pred mojimi očmi spreminjal dobesedno iz tedna v teden. Vse se je spreminjalo, raslo, gradilo, rušilo in podobno. Kar naenkrat je zrasla Zelena trgovina, iz nič je pognala Tržnica, čudežno sta se pojavila plinovod in kabelska televizija, na novo so naštepali glavno cesto in jo razširili, dodobra prenovili stadion (in nato nestratesko postavili notorični zid okoli njega), ob bazenu je zrasla neka hiša za nogometaše, s sten osnovne šole se je pričela dičiti nova fasada, iz Hrušovca pa kar nova šola, za novo bencinsko postajo se je zdelo, kot da je neke noči kar priletela iz

vesolja in mehko pristala ob pravkar narejeni novi obvoznici, železnica je zgradila podvoz, tako, da je ob naravnost dih jemajoči hitrosti občine samo še vprašanje sekund, kdaj se nam ne bo treba več peljati okoli riti v žep, kadar nas bo popadla nezadržna želja, da se pojavimo na južni strani železnice, nastal je Etor, prav prijeten kafič za mlade po telesu in srcu, kakršnega najdemo kvečjemu še v Amsterdamu, gradi se novi dom upokojencev, le nekaj metrov stran pa v pričakovanju navala že razširjajo pokopališče, itd.

Vse se je začelo rotati in premikati, delati, sopihati, kot da bo zdaj zdaj konec sveta in da hoče Šentjur na zmenku z Armagedonom izgledati kar se da lepo. Kot da se hoče v teh nekaj letih odkupiti za vse tiste decenije mirovanja, ko se je kakšen stanovanjski blok zgradil kvečjemu po pomoti...

Vendar pa se ob dejstvu, da v Šentjurju umira skoraj vsa večja industrija, ki je prehranjevala drago nam občino, lahko vprašamo, ali ni vse skupaj samo pesek v oči oziroma posmeh krizi, podobno kot leta 1929, ko je neki prebogat tip v posmeh zlomu Wall Streeta, ki je pahnil Ameriko v naravnost bolečo revščino in ko si je država morala sposojati denar od podjetnikov, zgradil Empire State Building, takrat najvišjo zgradbo na svetu. Hm, saj poznate tisti znani družbeni pojav, da bolj ko gre s skupnostjo navzdol, manj kot je denarja in večja brezposelnost, bolj so gostilne polne. Šur, ko ljudi zajame obup in strah pred jutrišnjim dnevom, jim ne preostane drugega, kot da se začnejo spraševati najbolj banalna vprašanja štirinajstlenikov, namreč tista o pomenu življenja in podobno, kar neizogibno vodi k pretiranemu veseljačenju in zaključku: težja kot je situacija, bolj bo narod breskrbno žuriral, vladarji pa si na vse kriplje prizadevali prepričevati narod (in morda tudi sebe), da v resnici vsi živimo v pravljici.

Naprimera, z veliko gradnjami (ne)potrebni objektov. Odgovor na vprašanje, ali je tako tudi v Šentjurju, pa ve samo Einstein. In čas.

Matej FRECE

Obvestila matične službe

Poročili so se

Robert Bezenšek iz Celja in Maja Ratajc iz Stopč.

Zlate poroke

Franc in Marija Kresnik iz Cerovca; Alojz in Angela Antlej iz Trške gorce; Jože in Marija Trbovc iz Hotunja.

Umrli so

Cvetka Šuster (45)z Rifnika, Marija Pinter (78) z Žegra, Jože Novak (82) z Ostrožnega, Franc Obreza iz Primoža, Frančišek Bevc (77) iz Šentjurja, Franc Kresnik (85) s Cerovca, Marija Gorjanc (74) iz Vodice, Franc Mlakar (66) iz Šentjurja, Ciril Kajtna (47) iz Jurkloštra, Alojz Novak (67) iz Paridola, Konrad Mlinarič (80) iz Večjega brda.

S policijske postaje

V noči na 07.02.1998 se je na regionalni cesti izven naselja Planina pri Sevnici pripetila prometna nesreča v kateri je ena oseba izgubila življenje, materialna škoda znaša približno 800.000,00 tolarjev.

31-letni Ludvik F. iz Platinovca je vozil z osebnim avtomobilom po regionalni cesti iz smeri Planine proti Lažišam. Ko je pripeljal po klancu navzdol do križišča za Lesično, je izgubil oblast nad vozilom, zapeljal desno izven vozišča in trčil v kup

zamrznjene zemlje. Vozilo je pri tem dvignilo v zrak, tako da je preletelo strugo potoka Gračnica in trčilo v nabrežino. Od tam pa se je vozilo prevrnilo v potok. Pri trčenju je voznik mrtev obležal v strugi potoka.

40-letni S. K. se je 07.02.1998 okoli 23. ure odpravil kar po sredini cestišča proti Gorici pri Slivnici. V tem trenutku mu je nasproti pripeljala patrolja policistov iz PP Šentjur. Policist se je trčenju izognil z močnim zaviranjem in se z vozilom umaknil skrajno desno na utrjeno bankino. Kasneje so

ugotovili, da je bil pešec pod močnim vplivom alkohola, za kar se bo zagovarjal pri sodniku za prekrške.

Policisti PP Šentjur so po šestih mesecih načrtnega dela odkrili storilca, ki je 27. avgusta 1997 vlomil v pisarno-zabojnik na gradbišču doma upokojevcev v Šentjurju. 27-letnemu D. B. so policisti zasegli telefon in telefaks in v njih prepoznali predmete odtujene z gradbišča. Pred sodnikom za prekrške se bo zagovarjal še zaradi več drugih tovrstnih dejanj.

B.G.

Koledar prireditev za marec

4.marca ob 19 h v Ipvčevi hiši: Pogovor z Andrejem Grabnerjem, avtorjem knjige "Človek" o stiskah sodobnega človeka.

6. marca ob 17 h v OŠ Hruševac: proslava dneva žena.

6. marca ob 19,30 h v hotelu Alpos: Razglasitev športnika leta (zabavni večer).

6. marca ob 21 h v KD Šentjur: Brucovanje.

7. marca ob 19 h na Ponikvi: Koncert pihalnega orkestra Šentjur.

14. marca: Dan odprtih vrat šole Dobje.

15. marca: Spominsko srečanje na Resevni.

17. marca ob 14 h v Knjižnici: Ura pravljic.

20. marca ob 17 h v OŠ F. Malgaja: "Mavrični splet besed" - prireditev za starše.

20. marca ob 19 h v GD Lokarje: "Sonce vedno z otroki hodi".

20. marca ob 19 h v KD Ponikva: Materinski dan.

21. marca ob 19 h v GD Dolga gora: Materinski dan

21. marca ob 19 h v KD Gorica pri Slivnici: Koncert pihalnega orkestra in program OŠ.

22. marca ob 15 h v OŠ Dramlje: Materinski dan

22. marca ob 15 h v OŠ Dobje: igra "Zakonske težave".

26. marca ob 19 h v Knjižnici: Predstavitve knjige Ive Klepec "Ana in druge zgodbe".

29. marca ob 16 h v OŠ Dobje: Materinski dan

Mali oglasi

Kupim delnice Gorenja, Telekom, Save in drugih podjetij. Tel. 485 049.

Živnorejci! Nudim obrezovanje parkljev. Pokličite 796 190, Gračner Stanko, Lažiše 57.

Kupimo delnice Gorenja, Atomskih toplic, Cinkarne in drugih podjetij. Tel. 483 970.

Iščemo partnerje z izkušnjami v organizaciji mreže prodaje zanimivih artiklov. Tel. 062 656 031.

Podvoz bo za Jurjevo

Že dober teden je magistralna cesta skozi Šentjur zaprta oziroma teče promet po obvozni cesti skozi Šentjur, ker je Gradis že prekopal cesto. Delovodje g. Podbrežnika sicer ni bilo na gradbišču, vseeno pa sem uspel zvedeti pri njegovi pomočnici, da dela tečejo normalno. Doslej se še ni zgodilo nič takega, česar ne bi pričakovali, suho vreme pa jim tudi gre zelo lepo na roke. Z Občino je dogovorjeno, da bo podhod nared za Jurjevo.

Zanimivo je, da zaprta magistralka prometa skorajda ne ovira. Stanovalci ob njej verjetno niso najbolj zadovoljni, drugi Šentjurčani, ki se sicer na enem ali drugem šentjurskem križišču vključujejo v promet na magistralki, pa se nasprotno kar pohvalijo, da jim je v prometnih konicah celo lažje, kot jim je bilo prej. Nekaj težav občasno povzroča le semafor pri izhodu z avtobusne postaje.

19. marca banka tudi na Planini

Kot vse kaže bo na jožefovo na Planini svečano: Banka Celje bo v spodnji etaži Kovačeve nove poslovno - stanovanjske stavbe odprla svojo agencijo.

Okrog 90m2 velik prostor, ki ga zdaj intenzivno urejajo - slišali smo, da bo banka vanj vložila okrog 20 milijonov SIT - naj bi bil eden najlepših na Planini.

Vodjo šentjurske ekspoziture Banke Celje gospo Turkovo smo vprašali, kakšna bo "vsebina" njihove planinske poslovalnice.

Na Planini bomo imeli agencijo, kar pomeni, da bomo tam nudili prav vse bančne storitve, od tistih najobičajnejših za občane, da urejanje kreditiranja za podjetja in obrtnike. V njej bosta zaposlena dva uslužbenca. Upamo, da bo agencija prav kmalu intenzivno zaživela in pritegnila tudi komitente iz bližnjega sevnškega in šmarskega območja. Res je, otvoritev bomo imeli 19. marca, zagotovo bomo povabili tudi ŠN.

Popravek

V sestavku "Sajenje sadnega drevja" je v začetku 8. vrstice potrebno številko "do 15 cm" zamenjati z "do 5 cm".

Sri Lanka - srečna dežela

Novo leto 1998 sem dočkal daleč od domače zime, pod palmami in toplim južnim nebom, na otoku onkraj Indije, nekdanj znanem pod imenom Ceylon, od leta 1972 dalje pa pod imenom Sri Lanka. Sri Lanka pomeni v singalščini srečna dežela. In res človek dobi vtis, da so v tem raji vsi srečni, povsod je bujno tropsko zelenje, obrazi domačinov pa vedno prijazni in nasmejani.. Srečanje s to daljno deželo, s katero so nas v Titovih časih vezali prisrčni prijateljski odnosi, mi sicer ni prineslo ne vem kakšnih življenjskih spoznanj, je pa bilo dovolj nenavadno in slikovito, da se da o njem razmišljati in pisati. Žal ne znam angleško in bo večina napisanega le bolj beden filtrat vodičevih prevodov že sicer bednega znanja domačega vodiča. Vsled tega se bo v moj potopis gotovo prikradla tudi marsikatera netočnost, za kar se vnaprej opravičujem.

Zakaj človek pravzaprav potuje po svetu?

Na to vprašanje sem si v svojih desetih potovalnih dneh poskušal zaman odgovoriti. Zdi se mi, da ni pravih razumskih razlogov za "beganje" od enega do drugega konca sveta, od ene do druge znamenitosti. V skupini nas je bilo 19 popotnikov, pravzaprav turistov, od tega sem bil poptnik - začetnik le jaz, čeprav niti približno nisem bil najmlajši. Vsi so bili več ali manj stari "potepuški mački", z bogatimi ameriškim, afriškimi, indonezijskimi in še kakšnimi potovalnimi izkušnjami. Takorekoč s pravim strahospoštovanjem sem jih poslušal, se učil in poskušal razumeti, kaj je tisto, kar jih žene od doma in zaradi česar so drugačni od mene. Nazadnje se mi je posvetilo, da si v bistvu sploh nismo tako daleč drug od drugega, le, da sem jaz morda šele čisto na začetku tiste poti, ki so jo oni že prehodili. V povprečju gre za razmeroma izobražene in uspešne ljudi, na nek način odtujene svojemu okolju, ki v bistvu zaključujejo svoj življenjski cikel. Potovanje ni ustvarjanje, je potrošnja, pravzaprav totalna potrošnja, je posledica spoznanja, da je pehanje za materialnimi dobrinami brez pravega smisla, morda zato, ker jih imamo na pretek, ali pa zato, ker nas več ne uspejo razveseljivati. Vsaj jaz sem teh deset napornih in spoznavno intenzivnih dni doživel kot bogat aktivni vložek v siceršnjo sivino vsakdanjega dne, ki mi je dal občutek, da živim vredneje. Nič otipljivega nisem pridobil, nič takšnega spoznal ali se naučil, kar bi mi olupševalo preostalih 350 dni v letu, in vendar mi ni žal niti časa niti denarja, ki sem ga zapravil. Je to to? Kot droga! Morda? Naj povejo tisti, ki so s potovanji zasvojeni!

Ne bi rad preveč težil s splošnimi podatki o tej deželici v daljnem Indijskem oceanu, a mimo nekaterih objektivnih podatkov le ne morem. Sri Lanka je približno trikrat večja od Slovenije in ima desetkrat več prebivalcev. Če upoštevamo, da je večji del otoka pokrit z bujno tropsko džuglo, poptem si lahko predstavljate, koliko teh vedno nasmejanih in prijaznih ljudi se gnate ob redkih prometnicah, ki povezujejo večja mesta.

Colombo s svojim pristaniščem, letališčem in več kot milijonom prebivalcev ni pravzaprav nič posebnega. Takorekoč vse, kar je vrednega v njem, so ustvarili nekdanji zavojevalci, Portugalci v 16. stoletju, dobro stoletje kasneje Nizozemci, v začetku prejšnjega stoletja pa Angleži. Na ulicah je strahovita gneča, ljudje, avtomobili, predvsem kombiji in mali avtobusi, živali, ob ulicah nešteto barakarskih trgovnic, kupov smrdelih smeti, beračev... Za vsakim križiščem tudi obvezna vojaška cestna zapora. Kontrole so dokaj dosledne, ki pa ne veljajo za naš avtobus. Vojna s Tamilci, ki držijo severni del otoka, je takorekoč prisotna na vsakem koraku. Srečna dežela očitno ni nič srečnejša od naše nesrečne Bosne. Moj prvi vtis

je bil, da vse skupaj nezadržno drvi v prepad. Vidijo se še sledi trde in domišljene kolonialne angleške roke, ki pa jih dobesedno preplavlja bujna kaotična sedanost. Pa vendar ne! Poleg vse te zmede imajo v Sri Lanki obvezno in brezplačno osnovno šolstvo in zdravstveno varstvo, da o vojski, policiji in državni strukturi sploh ne govorim. Nekaj časa so se šli celo socializem, zdaj pa, kot kaže, je tudi njih obšlo spoznanje, da je potrebno gosopodariti drugače, bolj grobo in manj srečno.

Seveda ima Colombo tudi svojo moderno podobo: mogočne stavbe svetovnih kompanij, bank in hotelov. Naš hotel Lanka Oberoi, ves klimatiziran in urejen do potankosti, ima samo sprejemno avlo vsaj enkrat večjo od vsega hotela Alpos, in bogve kolikokrat več personala. Pred vhodom nas je čakalo okrašeno božično drevo ter prava kolonija pingvinov in lepo narejenih snežakov iz stiropora. Ko je avtobus ustavljen tik pred vhodom, je koj stekel običajni ceremonial: prijazen sprejem, vljudno odpiranje vrat, prenašanje kovčkov do sob, pa "welcome drink" in še kaj. Vsaki uslugi, ki ti jo napravijo s sijočim obrazom, mora slediti napitnina, nam je razložil vodič. Za dostavo kovčka do sobe vsaj 50 rupij, to je okrog 150 SIT. Pri prvem dajanju napitnine sem se počutil nelagodno, seveda čisto po nepotrebem, saj sistem teče gladko in takorekoč spontano. Problem je le, ker ti drobiža kaj kmalu zmanjka. Zvedeli smo, da so nekateri fantje, ki so vsak hip pripravljeni karkoli postoriti za nas, v službi kar brez plače. Delajo le za napitnino in so nadvse zadovoljni, da to "službo" sploh imajo.

Franc Kovač

(se nadaljuje)

Zidar Metka, s.p.
Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi v svojo prodajalno v ŠENTJURJU, Ljubljanska cesta 1, nasproti Alposa

PO NAJUGODNEJŠIH CENAH SMO V TRGOVINI ROSANA PRIPRAVILI VELIKO IZBIRO:

<ul style="list-style-type: none"> * otroških oblačil * moških in ženskih oblačil * spodnjega perila 	<ul style="list-style-type: none"> * športne obutve * posteljnine, prtov in brisač * igrač
---	---

OTROŠKE TRENERKE
od 1.600,00 SIT dalje

OTROŠKE SPODNJE HLAČE
170,00 SIT

MOŠKE SPODNJE HLAČE
samo 210,00 SIT

ŽENSKÉ SPODNJE HLAČE
samo 190,00 SIT

v mesecu marcu bomo izpolnjevali napovedi za dohodnino

od 15. do 28. februarja VAM nudimo
15 % popust
pri nakupu bund, smučarskih pajacev,
kap, šalov in rokavic

delovni čas:
delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

Vljudno vabljeni!

Kmetijska zadruga Ponikva 1950 - 1960

(4. nadaljevanje)

Leta 1954 je na jugoslovanskem trgu bilo izredno pomankanje krompirja. Takrat ga je zadruga odkupila 13 vagonov. Krompir so tehtali na mostnih tehtnicah pri Vovku in Žličarju, vagone pa na železniški tehtnici. Poslovodji, ki je odkupoval, je ostal višek 3 ton krompirja, in le dejstvo, da sam skoraj sploh ni bil pri tehtnici, ga je rešilo pred revizijo.

Po tem letu je cena krompirju močno padla in je njegova pridelava za trg povsem zamrla.

Trgovina na Hotunjah je v bivši Gobčevi uti, nasproti sedanje Vovkove domačije, odkupovala tudi seno. Avgust Vovk in Zavrjekov Jaka iz Okroga sta prešala pretežno kislo krmo, ki je prihajala iz Zagajske doline.

Odkup šara je prevzelo posestvo Slom. Napravili so si tri električne stroje, na katerih so ženske v treh izmenah zvijale debele vrvi, ki so nato šle v železarno Ilijaš.

Leta 1953 je bil uveden tudi odkup borovnic in lisičk. Prvo leto so odkupili 7 ton borovnic in pol tone lisičk. Po 25 kilogramov dnevno najlepših borovnic je prinašala Anica Mirnik, kasneje

poročena Krašovec. Z njimi je poslovodja klasifikacijsko bogatila ostale zmečkane sadeže. Na koncu tega leta je Zadružna zveza priznala Zadruzi soudeležbo na dobičku, ki je presegel vse druge zadružne zasluzke. Že naslednje leto je odkup začel upadati, do konca desetletja pa je povsem zamrl.

Leto kasneje so postali zanimivi polži. Po agitacijski pripravi so se nekateri napotili na graščinske ruševine in lovili te živalce. Domačin Pavlič je v vlažnem vremenu vsako uro prinesel poln usnjen predpasnik tega ulova. Njemu so sledili otroci in v odkupu se je nabralo 1600 kg polžev. Ker je bilo med "ulovom" tudi več manjših primerkov, so se ti izmuznili iz točno dimenzionirane embalaže in se razlezli po steni sosednje gostilne, kar je povzročilo konflikt z lastnico gostilne. Odkup polžev se je s tem letom zaključil in na tem območju ni bilo nikoli več opaziti večje množice teh živali.

Zadruga je ves čas odkupovala tudi jajca, fižol, zdravilna zelišča, bučnice in sončnice (te je zamenjavala za olje), divji kostanj za usnajrno Šoštanj, eno leto pa tudi nekaj kislega zelja.

(se nadaljuje)

Aktualno na Ponikvi- velikonočnica

Ker se na Ponikvi vsak trenutek zgodi ogromno pomembnih stvari (saj veste: mednarodne konference, podelitve music awards, snemanje drugega dela Titanika in otvoritev novega Planet Hollywooda, kjer v prostem času kelnarita na primer tudi Bill Clinton in Monica Lewinsky), je res zelo težko izbrati, kaj je trenutno najbolj aktualno. Ampak vse to zasenči krasna, veličastna in v bleščečo vijoličasto svilo odeta velikonočnica. Bolj inteligentno bi odeli Pulsatilla grandis. Za vse druge, ki to rekli Pulsatilla grandis. Za vse druge, ki to obvladajo latinščino približno tako dobro kot imena finskih jezer, je velikonočnica kot roža. (Hej, ne mi zdaj rečt, da vas to ne zanima, ker tako ali tako ne poznate drugih travniških rož kot marjetice in da vas nič ne briga, kakšne rože rastejo na Ponikvi. Konec koncev je botanika del splošne izobrazbe in mislim, da se spodobi, da poznate tudi kakšno ogroženo rožo, še posebej, če vam raste pred nosom).

Zato, drage dame in gospodje, vam predstavljam velikonočnico! Naša osrednja gostja je eden od petih kosmatincev, ki rastejo v Sloveniji. Sistematsko je blizu vetrnicam, se pa od njih loči po plodovih, ki imajo zelo dolge vratove, tako da nastane podoba značilne "kuštrave metlice". Te se v času zorenja svilnato bleščijo in so tedaj

vnovično okras travnikom. Ta čas se dodobra razvijejo tudi prikupno drobno pernato deljeni listi. Velikonočnica je zastopnica stepske flore (zanimivo, a?). Stepske rastline so v slovenski flori nasploh redke in je tudi zato velikonočnica vredna pozornosti in varstva. Zdaj pa pride najpomembnejše: velikonočnica v Sloveniji raste samo še na Ponikvi in na Boču. Ponikva pa naj bi bila nasploh njeno najbolj zahodno rastišče v Evropi. Priznajte, da sploh niste vedeli kakšno dragocenost vam mati narava nudi v vaši občini.

Upam, da sem vas prepričala glede neponovljive lepote naše ponkovške znamenitosti in da boste v nedeljo po kosilu oblekli trenerko in teniske in hajd v obljubljeni deželni - Ponikvo.

Ker pa je Ponikva velemesto z zapletenim prometnim sistemom, vam bom opisala, kako priti do velikonočnice. Izberete si lahko različna prometna sredstva: avto, če nimate cel dan časa, vlak, če se vam ljubi peščiti najmanj pol ure, ali pa kolo, če ste bolj športnega duha. (Ga ne priporočam tistim, ki celo zimo niso nič migali). Torej, za izhodišče vzamimo železniško postajo in recimo, da se na Ponikvo pripeljete tako ali drugače. Peljite preko tirov! (Če zapornice niso zaprte, ste doživeli prvi čudež in se je že zato splačalo priti). Nato prestavite v drugo in uživajte v vspenjanju

po "Grešini" (večkrat požrite slino. Saj veste - pritisk). Ko se povzpnete na vrh, se vam odpre čudovit razgled, v srcu vam zaigra in takrat veste: prišli ste na Ponikvo. Vozite po glavni aveniji (to je razvidno iz tega, ker ima pločnik) vse do osrednjega Shopping centra (Trgovina Resevna), ki se nahaja v samem središču. V križišču ne zavijete proti bencinski črpalki, ampak sledite pločniku. Peljete mimo pošte, na levi, in pred seboj zagledate glavno katedralo (cerkev). Pločnika je konec pri osrednjem farmer shopu (kmetijska trgovina Lipa). Tu zavijete desno in se pripravite na spust. Peljete mimo pokopališča (na levi) in ko se cesta zravna, zagledate naravno čistilno napravo. Nato prečkate enega od pritokov Save. Zdaj ste pa že skoraj na cilju. Spet morate biti pozorni na levo stran. Recimo sto metrov od mosta (če se tisti zadevi lahko tako reče) zavijete levo, še vedno vozite po asfaltu (civilizacije še ni konec) in že ste na cilju. Na levi lahko opazite veliko tablo, ki označuje rastišče velikonočnice.

Zdaj pa je res dovolj nakladanja. Se vidimo na Ponikvi. Pohitite z ogledom, kajti velikonočnica cveti od sredine februarja do sredine marca.

Želim vam veliko estetskih in športnih užitkov.

Manja Grosek

Volitve leta 1990

(4.nadaljevanje)

Ker so se že takoj po volitvah pojavili omalovažujoči komentarji, da bi v "Krambergerjevi občini" na Demosovem volilnem listku zmagala tudi njegova znamenita opica Ančka (kasneje jih je zapisal Jože - Marjan Mastnak v Celjskem tedniku), sem si koj izračunal, kakšna je korelacija med mojimi in Krambergerjevimi volilnimi izidi. Tudi sam sem bil nekoliko presenečen, ker se je pokazalo, da podobnosti ni, oziroma, da so moji rezultati na nadpovprečnih Krambergerjevih voliščih izrazito podpovprečni, kar mi je dalo misliti, da so moji volivci vendarle drugačni od Krambergerjevih. Povezave med volivci na eni strani in strankami ter posameznimi kandidati so pač zelo mnogotere in jih je težko razumeti.

Volitve v Družbenopolitični zbor republiške skupščine, ki so se zgodile prav tako 8. aprila, so bile vsaj za šentjurske demosovce drugotnega pomena. Celjska volilna enota je bila le nekoliko prevelika, da bi se lahko našli v njej, pa tudi kandidate in njihov vrstni red na volinih listah, ki je bil odločujoč za uspeh, so določale strankarske hierarhije v Ljubljani.

Tudi na listah ni bilo več kandidatov Demosa, temveč so bili le kandidati posameznih strank. Le - teh pa v Šentjurju skorajda ni bilo čutiti, ker smo bili praviloma vsi le demosovci in na strankarsko pripadnost nismo dali prav mnogo. Na strankarskih listah je bilo tudi nekaj Šentjurčanov (Anton Slatenšek za socialdemokrate, Simon Zdolšek za SKD in Franc Zabukovšek za SDZ) toda z izjemo Ivana Pevca in Zdravka Brgleza, ki sta na listi SKZ bila postavljena na drugo in tretjo pozicijo, ni nihče od njih imel niti teoretične možnosti, da pride v parlament. Na strankarskih listah ZKS - SDP, SZDL in ZSMS pa Šentjurskih politikov sploh ni bilo.

Tudi ti rezultati so pokazali premoč Demosa na šentjurskem območju. Kmečka zveza je dobila 27% glasov, na drugem mestu so bili krščanski demokrati s 16 odstotki, sledili pa sta ZSMS in ZKS - SDP s 12 oziroma 11 odstotki. Moja SDZ je s 7,6 % krepko potonila, vendar še vedno ne tako kot sicer ugledna SZDL (tedaj že samo Socialistična zveza Slovenije), ki je s 3,2 odstotka pristala na repu resnejših strank. V parlament ni prišel nobeden od šentjurskih kandidatov.

Še bolj anemično smo sodelovali pri volitvah za poslance za zbor združenega dela republiške skupščine, kjer Šentjur ni imel niti enega kandidata. Kako smo zanemarili ta nič manj pomemben element državne politike, še najlepše dokazuje dejstvo, da se danes niti ne morem spomniti, kdo je sploh kandidiral in kdo je bil izvoljen. Demos v podjetjih res ni imel nobenga vpliva in lahko je razumeti, da nas tam ni bilo. Toda ne da se razložiti, zakaj se v to bitko ni spustila občinska politična garnitura, ki je imela v osebah direktorjev praviloma v vseh podjetjih svoje močne ekspoziture. Ali pa je res bila takrat že v takšnem razsulu, da ni bila sposobna organiziranega nastopa? Tudi v dokumentih in zapiskih, iz

katerih črпам snov za te spomine, ni o teh volitvah nobene besedice.

Juriš na občinsko oblast

Občinske volitve so se zgodile v dveh obrokih: 12. aprila so v šentjurskih podjetjih in tozdih volili 15 odbornikov za občinski Zbor združenega dela, deset dni kasneje pa so bile volitve v Družbenopolitični zbor in v Zbor krajevnih skupnosti. V Zbor združenega dela (ZZD) in v Zbor KS so bile volitve večinske, v Družbenopolitični zbor pa proporcionalne.

Tudi teh volitev smo se v Demosu lotili precej naivno. Vse sile smo vlagali v prestižni boj za mesta v DPZ, ZKS smo zanemarili vsaj polovično, ZZD pa popolnoma. Posledice so prišle kmalu za nami, kajti kljub bleščeči politični zmagi Demosa, so kasneje v šentjurski skupščini zagospodarili razni "neodvisni" direktorji iz ZZD in politično neprofilirani in praktično nevezani odborniki Zbora krajevnih skupnosti.

Naše predvoline aktivnosti niso bile ravno bleščeče; še največ časa in energije smo izgubljali v iskanju vseh mogočih kandidatov. Potem ko je občinsko Demosovo koalicijo zapustila naša najmočnejša in tudi najbolje organizirana stranka SKZ, ki je očitno izračunala, da se ji bolj splača nastopiti samostojno, se je lov na kandidate še intenziviral. V strankah sploh nismo imeli dovolj ljudi, ki bi se bili pripravljene izpostaviti, naši ugledni "nevezani" občani pa seveda niso bili cilj samo naših prizadevanj; kot sitne podrepne muhe so jih obletavale vse stranke povrsti. Šele kasneje, ko so bile objavljene kandidatne liste, se je pokazalo, da smo se marsikdaj trudili tudi s povsem napačnimi primeri. Sam sem na primer poskušal pridobiti agilnega podjetnika Edvina Tovornika iz Stopč, podpredsednika prejšnje Občinske skupščine, ki je kazal za Demosova politična prizadevanja dovolj simpatij, a sem ga kasneje našel, podobno kot Štefana Tisla, na listi Socialistične zveze. Tudi gospod Branko Golob me je vljudno poslušal, a je na koncu vsaj odkrito povedal, da ostaja zvest Milanu Kučanu. Priljubljeni planinski zdravnik Šmid je imel menda toliko ponudb, da je na zadnje sklenil kandidirati kot neodvisni posameznik - in je gladko pogorel, ker volilni sistem pač ni bil naravnana na svobodne strelce. Ista usoda je doletela tudi Stanislava Plahuto, ki ga prav tako nismo uspeli ogreti za Demos.

Končno smo zadnji hip le uspeli prepričati 14 občank in občanov, da so se pustili napisati na Demosovo kandidatno listo. Petnajstega več nismo uspeli najti. Štirinajsti na listi je bil Miran Hernaus, ki naj bi v Demosu zastopal v Šentjurju še ne organizirane Zelene. Spominjam se ga zlasti po tem, da je na predvolilni konvenciji v gasilskem domu na Selah glasno razlagal, da mu je vseeno, kje je, v Demosu ali partiji, le da lahko dela za varstvo okolja.

(se nadaljuje)

ŽKK - še vedno možnosti za prvo ligo

Košarkarska tekmovanja po Sloveniji se počasi bližajo h koncu in tudi v 2. ženski ligi ni nič drugače. Pionirke ŽKK Pletivat so z letošnjo sezono že zaključile, osvojile pa so odlično 13. mesto v državi, kar je za mlado ekipo velik uspeh. Sicer bi se dekleta lahko borila tudi za 1. ligo, vendar jim je bilo to zaradi slabšega količnika v primerjavi z Domžalami in Slovenskimi Konjicami onemogočeno. V klubu so z doseženim zadovoljni, veseli pa jih tudi športno obnašanje igralk, kar pri drugih ekipah v ligi (Jesenice) ni ravno običaj. Košarkarice bodo kljub koncu sezone, pod vodstvom trenerja Zorana Kladnika, nadaljevale s treningi.

Kadetinjke pa so še vedno v igri za uvrstitev v elitno kadetsko ligo. V razigravanju, ki je

potekalo zadnji mesec so dekleta zabeležila dve zmagi in en poraz. Doma so najprej tesno izgubile s Sežano, potem, ko so imele že kar lepe možnosti za uspeh. Nato sta sledili dve zmagi s Portorožem in sedaj jih čaka že

povratno srečanje na Krasu. Če bi košarkaricam tam uspelo zmagati in bi jim tudi drugi rezultati šli na roko, bi imele

možnosti igranja z najslabšimi prvoligašicami za dokončen vstop v prvo ligo. Vprašajev je sicer kar nekaj, več pa bo jasnega že prihodnjo soboto. Kljub vsemu pa so že dosedanji uspehi nad pričakovanji in če ne bo šlo letos, naj bi bile možnosti drugo leto še večje, kajti ekipa bo ostala skoraj nespremenjena.

Sicer pa so se tekme igrane letos v telovadnici OŠ Franja Malgaja in to na žalost pred redkimi gledalci, še ti pa so bili v veliki večini prisotni zaradi sorodstvenih vezi. Že res, da telovadnica ni ravno komfortna in da so bile tudi ure igranja neugodne (sobotni in nedeljski dopoldnevi), vendarle pa bi lahko kdo »po maši« tudi zašel v staro »Malgajevko« namesto za šank. V klubu pa obljublajo, da bodo skušali rešiti tudi ta problem, kajti želijo si žensko košarko približati širšemu avditoriju.

L. H.

Kemoplast - vendarle zmaga

»Končno zmaga! Po dolgem času se nam je vse izšlo in naše trdo delo se je obrestovalo. Če bi vseskozi igrali tako, bi se borili za vrh, ne pa da moramo sedaj reševati glave. Mislim, da smo premagali psihično obremenitev in da do konca prvenstva ne bi smeli več po nepotrebem izgubljati in obstanek bi bil zagotovljen«. Tako nekako je takoj po domači zmagi nad vodilno ekipo 1. B SKL Loko kavo, razmišljal trener Kemoplasta Igor Pučko. Šentjurčani so z zmago nad Gorenjci presenetili in tako ujeli eno izmed zadnjih vej pred prepadom. Trenutno se nahajajo na 10. mestu lestvice in neposrednima tekmečema za obstanek, Ježici in Litiji bežijo, za eno zmago.

Kemoplast je sicer nekaj prejšnjih krogov odigral ponovno slabo. Ekipa je kazala na tekmah zelo malo spodbudnega in posledica so bili trije zaporedni porazi. Najprej so Šentjurčani pričakovano izgubili s Triglavom, nato pa še doma s Hrastnikom. Na tekmi z Zasavci se je zbralo kar solidno število gledalcev, ki pa so bili ponovno razočarani. Domači košarkarji so zaigrali slabo na začetku, potem pa vseskozi neuspešno lovili goste. Tretji poraz se je »zgodil« v 17. krogu v Ljubljani z Ilirijo, kjer je spet prevladovala blede igra Šentjurja. Pred gostovanjem Loke kave izgledi niso bili ravno obetavni, Kemoplast pa je vendarle prvič letos zmagal. Trener Pučko je presenetil na začetku, ko je v prvo peterko postavil kar dva mlada domača igralca Škornika in Kočarja. Slednji je nato igral kar celo tekmo in je bil eden izmed junakov, še posebej v obrambi. Na solidni ravni sta bila tudi Čop ter Urbanija in Kemoplast je zmagal za 12 točk.

Minuli vikend so Šentjurčani igrali derbi s Cometom v Slovenskih Konjicah, sedaj pa sledita dve odločilni domači tekmi. Najprej v soboto 28. februarja ob 19.00 v Šentjur prihaja Radovljica, teden dni kasneje pa še Litija. Če bi Kemoplast obe srečanja dobil, bi bil obstanek že skoraj dokončno zagotovljen, čeprav bi bilo treba v zadnjem krogu v Ljubljani proti Ježici paziti na razliko v točkah. Kemoplast ima usodo v svojih rokah in ob dobri igri, kot proti Loki Kavi, se ni za bati najhujšega. Seveda pa bo dobrodošla tudi pomoč gledalcev, ki so našim košarkarjem v nekaterih odločilnih tekmah v preteklosti že pomagali.

L.H.

NK Sentjur - razmere se stabilizirajo

Nogometiški Šentjurja se že dober mesec dni pripravljajo na nadaljevanje prvenstva, ko bodo najprej 15. marca gostovali pri mariborskem Železničarju. Kot smo že poročali, sta klub zapustila Kačičnik in Šoštar, nov igralec pa je zaenkrat samo mladi Aleš Hernavs iz Steklarja. Sicer pa s Šentjurčani trenirajo še Šmit, Hoesl ter Zdovec in med njimi je verjetno treba iskati morebitne nove okrepitve. Športni direktor kluba, Stane Emeršič, je o igralskem kadru povedal: »Zaenkrat imamo le kakšnih 14 igralcev za prvo ekipo. Vključili smo tudi mladince, ki bodo spomladi dobili še več priložnosti. Verjetno se bomo okrepili še s kakšnim igralcem, računamo predvsem na sodelovanje s Publikumom, ki nam bo morda posodil kakšnega nogometiša.«

Po skupščini pa so se razmere znotraj kluba stabilizirale. Novo izvoljeni UO je dobil predsednika - Rada Marota, ki pa je trenutno na dopustu, tako, da smo o politiki kluba govorili z Emeršičem. »Mislim, da je v klubu vendarle zavel svež veter in pozitiven premik se že čuti. Seveda je prvi cilj še vedno sanacija in pa boljša organiziranost klubskih struktur. Sicer pa želimo obdržati vsaj podoben položaj kot ga imamo trenutno, še vedno pa je naš prvi cilj delo z mladimi. S 1. ligo se kljub razširitvi ne obremenjujemo, dolgoročno je še vedno najbolj primerno igranje v 2. ligi in to z domačimi igralci«

Nogometiški vseskozi igrajo prijateljske tekme in to s spremenljivim uspehom. Omembe vredna je predvsem presenetljiva zmaga z 2 : 1, proti sicer oslabiljenemu Publikumu, kar pa kljub vsemu Celjanom ni v opravičilo. Zaenkrat se je Šentjurčanov usmililo tudi vreme, tako, da imajo v športnem parku kar dobre pogoje za vadbo. Prvo domačo prvenstveno tekmo bodo igrali v soboto, 21. marca, ko v goste prihaja ekipa Črnuč. Upati je, da bo v prihodnje tudi gledalska pomoč večja kot doslej. Za konec smo o tem problemu še enkrat dali besedo Emeršiču. »Na začetku, ko je klub rezultatsko napredoval, je bilo gledalcev kar veliko, sedaj pa ko se držimo nekako v sredini 2. lige, ni več pravega zanimanja. V Šentjurju tudi ni prave nogometne tradicije. Očitki, da v moštvu ni dovolj Šentjurčanov zadnje čase ne morejo biti več izgovor. Igra kar nekaj mladih domačih igralcev. Vendarle upam, da se bodo gledalci vrnili.«

L. H.

Andreja Jernej - državna prvakinja

Uspehom, ki jih v zadnjih letih nizajo mladi šentjurski športniki, se je pridružil še velik met devetletne Andreje Jernej: na državnem prvenstvu za deklice do 9 let je osvojila naslov državne prvakinje v šahu.

Andreja, kje si se naučila šahirati?

Doma, v gostilni. Gledala sem, kako igrajo in začela tudi sama vleči. Moj stari oče je bil dober šahist in kaže, da sva s Simonom to dobila po njem. Potem sem igrala v ŠD Lipa, zdaj pa naju oči vozi na Vrhniko v srednjo šahovsko šolo.

In kako je bilo na državnem prvenstvu?

Fino! Z očijem sva bila tri dni v Mariboru, bivanje nama je omogočila šola, v moji

skupini je bilo 28 najboljših deklic iz vseh regij. V devetih kolih sem zbrala 7,5 točk in zmagala.

Kaj načrtuješ za naprej?

Že konec tega meseca grem na prvenstvo mladih v Rogaško Slatino, potem bomo pa še videli.

Kdo sta najboljša šentjurska šahista?

Urška Srđič in Gazvoda!

Bi si ti upala nažgati Gazvodo?

Zdaj še ne, ko pa bom stara 15 let, pa že mogoče.

Za konec sva seveda morala nastaviti tudi eno partijo in moram priznati, da me je Andreja temeljito spotila.

F.K.

Nova zmaga Simona Jerneja

Na Planini pri Sevnici je bil 30. januarja 1998 odigran 3. krog regijske kadetske lige. Spet je zmagal Simon Jernej. Med 82 udeleženci so se dobro odrezali tudi ostali člani ŠD LIPA: Srđič Urška je bila 3., Četina K. 4., Srđi G. 23., Jernej A. 62.

Januarja Jazbinšek

Januarski hitropotezni turnir je napovedal srdite boje za naslov prvaka za leto 1998. Igralo se bo 10 turnirjev. Tokrat je zmagal Sebastjan Jazbinšek s 4,5, za njim so se razvrstili: Gazvoda 4, Plahuta 3,5, Pišek in Biščan 3, Diaci 2,5 itd. Razlike so minimalne, zato bo še zanimivo.

Državno prvenstvo za mlade v organizaciji ŠD LIPA

ŠD LIPA Šentjur organizira med 21. in 28. februarjem 1998 v ROGAŠKI SLATINI državno prvenstvo za dečke in deklice do 16 let v počasnem šahu. V osmih kakovostnih skupinah bo nastopilo tudi kar 6 članov ŠD LIPA: Simon Jernej, Urška Srđič, Klemen Četina, Grega Srđič, Rok Hržica in Andreja Jernej, ki so dobili pravico udeležbe na osnovi rezultatov z različnih tekmovanj. Dodati je treba, da bodo zmagovalci v R. Slatini dobili pravico do udeležbe na svetovnem ali evropskem prvenstvu. Ali lahko pomisli na to že kakšen član-ica ŠD LIPA? Zakaj pa ne? Počakajmo.

Prvak 1998 Franc Gazvoda

Končano je prvenstvo ŠD LIPA za leto 1998 v počasnem šahu. Med 11 udeleženci je po nekajletnem premoru zmagal ponovno Gazvoda. Zbral je vseh 10 možnih točk. Drugo mesto je z 8,5 točkami dosegel Streicher, tretje mesto pa je z 8 doseženimi točkami pripadlo Drobnetu. Drugi udeleženci so precej zaostali. Najboljša med mladimi Srđič U. in Srđič G. sta zbrala po 4,5, S. Jernej in Četina pa po 4 točke itd. Mladi so sicer še zaostali za najboljšimi člani, toda pripravili so kar nekaj lepih presenečenj.

F. G.

Osetova zmagala v Gradcu

Na finalu mednarodnega Kros - pokala v Avstriji je v teku na 3 km dolgi progi med mlajšimi mladinkami zmagala Nataša Oset. Med mlajšimi člani je bil Jure Godler tretji, Klemen Laurenčak in Jaka Zupančič pa sta bila 2. in 3. v konkurenci mlajših mladincev.

Matevž Koleša med najboljšimi sprinterji

Na dvoranskem mladinskem prvenstvu Slovenije se je mladi sprinter AK TrgoHlad med 50 tekmovalci v teku na 60m uvrstil v B finale, kjer je osvojil 6. mesto.

V.Artnak

Športnica leta je Nataša Oset

Bralci ŠN ste odločili: mlada atletinja AK TrgoHlad Nataša Oset je prepričljivo osvojila vaše simpatije in je z naskokom osvojila naslov najboljšje športnice občine Šentjur v letu 1998. Zbrala je 107 glasov.

Na drugo mesto se je uvrstil lanski zmagovalec atlet Ivan Kukovič. Njemu ste dali 77 glasov.

Njemu sledijo: mladi šahist Simon Jernej (38 točk), alpinist in zmagovalec Mont Eweresta Aci Pepevnik (29 točk), kapetan KK Kemoplast Andrej Gajšek (16 točk) in Davorin Škornik (13 točk).

Slovesna proglasitev športnice leta in predstavitev drugih športnikov bo v petek, 6. marca ob 19,30 uri v hotelu Alpos. Vabljeni ste vsi, ki ste glasovali za svoje favorite - izžrebali bomo za vas tudi nekaj nagrad - ter seveda tudi ljubitelji športa in drugi občani! Igral bo trio Mrk s Ponikve.

NAGRADNA KRIŽANKA

KO ČIŠČENJE POSTANE ZABAVA

Sesalniki za globinsko
in kemično čiščenje

TWISSIT

Elke

Ecologic

STELLA d.o.o.

Boštanj, Radna 13a

fax: 0608/82-180, tel.: 0608/82-517, mob.: 0609/635-324

<p>SESTAVIL: LEON ŠUŠTARŠIČ</p> <p>POTRATEN ČLOVEK</p> <p>FR. FIZIK ANDR MAREJ (1775-1836)</p> <p>KEM. ZNAK ZA RUBIDIJ</p> <p>ARALSKO JEZERO</p> <p>VOLILO (MNOŽINA)</p> <p>OBLIKA Ž. IMENA ANA</p> <p>BRATOV ALJ SESTRIN SIN</p>											
<p>ŠPANSKA STENA (NPR. V AMBULANTI)</p>											
<p>IT. REKA, KI SE ZLIVA V TIRENSKO MORJE</p>											
<p>TINA PISNIK</p> <p>KOŠARKARICA JASNA</p> <p>PREBIVALKA POLJAN</p>											
<p>KRATEK, JEDRNAT ODGOVOR</p>											
<p>OTOK V DANSKEM MALEM BELTU</p> <p>SESEK</p> <p>SUOČPREMAZ ZA LES</p> <p>IND. POLITIK ŠASTRI</p>											
<p>OBLIKA M. IMENA EGIDIJ (IZ ČRK LENTI)</p> <p>RISBA, SCHEMA, NAČRT</p>											
<p>ŽELITE DELO; POSTANITE POSLOVNI AGENT ZA TRŽENJE INF. 0608/82-180, 0609/635 324</p>	<p>TRAVNATI GRM Z BELIMI CVETOV</p>	<p>KRAJ PRI KONJICAH</p>	<p>SLONJI ČEKAN</p>	<p>NEKDANJI POGLAVAR NA HRVAŠKEM</p>	<p>SLOV. ZGOD. PETER (SREDINA HILARY)</p>	<p>STENSKA VDOLBINA</p>	<p>19. IN 24. ČRKA SLOV. ABECED.</p>	<p>EGIPČANSKA BESEDA NASLADE</p>	<p>EDEN MUSLIM. M. IME</p>	<p>LJUJSKA PRITROIL. EGIP. BOG. VOJNE</p>	<p>TONE SELŠKAR HRV. HUMOR. ERŽIŠNIK</p>
<p>KRAJEVNA POSEBNOST (IZRAZ, NOŠA)</p>									<p>SL. KOŠARK. URŠKA</p> <p>ANTON NANUT</p>		<p>ELICA LJUBKOVALNO</p> <p>ALES VALIČ</p>
<p>ZAČETNI BESEDI "GOSPODOVE MOLITVE"</p>							<p>IRSKA REPUB. ARMADA</p>		<p>DELAVEC V TKALSTVU</p>		
<p>KOLOIDNA RAZTOPINA (SREDINA VOGELNA)</p>			<p>RADIU</p>				<p>EL. SUŠILNIK ZA LASE</p>		<p>GLAVNO MESTO KUBE</p>		

SLOVARČEK: ARO- otok v danskem malem beltu, SETH- egip. bog vojne, KEIF- egip. beseda naslade, OMBRONE- severno italijanska reka.

Upokojenska

Mlajša šentjurska upokojenska toži možu: "Dragi, ali tudi ti misliš, da imam premajhne prsi?"

"Kar v redu so", ji odvrne mož med čitanjem Šentjurskih novic.

Po nekaj dneh med tekmo na televiziji: "Ali res nimaš

občutka, da imam premajhne prsi?"

"Ne tečnari, saj so kar v redu."

Pa spet naslednjič: "Dragi, sosedova Pepca ima veliko večje prsi. Ali niso moje le premajhne?"

"Dobre so, dobre, za tvoja leta," ji nejevoljno odvrne mož. "Lahko pa ti dam nasvet,

če bi rada imela večje. Vsak dan si jih masiraj s toaletnim papirjem!"

"Kaj takega pa še ne", je postala radovedna boljša polovica.

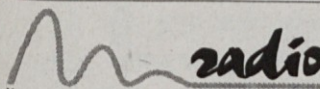
"Kar poglej svojo tazadnjo, ki je še v fotelj skoraj več ne spraviš! To sigurno pride od toaletnega papirja."

Iz DU Šentjur

Pričakovanje

V mislih grebem z okornimi rokami po sveže zorani njivi, da prebudim življenja koranine. Kmalu bo ljubezen pognala klas, in novo moč rodila v nas. Zame zate in vse nas bo prišla pomlad.

I.U.

ŠMARJE PRI JELŠAH

Internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Podsreda 87,6 MHz   Boč 93,7 MHz

Studio   Uprava
Tel.: 063 821-118   Tel.: 063 821-744
063 821-200   063 821-745
Fax: 063 821-060

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

Preventiva

Občinska uprava, ki je predvidela hudo vročo razpravo o občinskem proračunu, je iz preventivnih razlogov ohladila skupščinsko dvorano na zimske temperature - in se uštela: premrazeni svetniki so na hitro zavrnili njihov osnutek proračuna in odšli na toplo domov.

Demokracija do zadnjega diha in še naprej

Če bo obveljala zahteva občinskega svetnika iz Slivnice g. Cvikla, ki zahteva enakost pred občinskim proračunom tudi za slivniške mrtvece, se bomo lahko ponašali s parolo iz naslova po širni domovini.

Predniki in mi

V prazgodovini je bila dolina Voglajne eno samo močvirje, naši predniki pa so bili kaj drugega kot koliščarji. Z

ozirom na množico divjih odlagališč odpadkov po vseh možnih grapah in hostah smo mi kaj drugega kot - smetiščarji!

Pritožba

Prišla je iz Hruševca in pravi, da je krivično, da zaradi neobstoječe kante za smeti ŠN delajo reklamo za predsednico Občinskega sveta, povsem vnamar pa puščajo glavno občinsko tajnico Brigito, ki bi si zaslužila povsem enako pozornost. Prav, se bomo popravili.

Pravna država tudi v KS?

Razprave o tem, ali naj bodo naše KS pravne osebe, ali pa le "Marijine družbe", se bodo končno umirile: po kolobocijah v KS Slivnica sodeč je jasno, da bodo naše KS vsak hip samo še nepravne osebe.

Za možgani še kapital

Včasih so nam bežali iz občine le možgani, v kapitalizmu pa gre za njimi še kapital. Potem ko je direktor Yuriya g. Teržan postal Ljubljančan, so šentjurski mesarji postali tudi generalni sponzor nekega ljubljanskega košarkarskega kluba. Jasno! Rifniško klobaso "cepajo" že vsi Šentjurčani, Ljubljančane pa je potrebno z ustrežno prijaznejšimi prijemi odvaditi od kranjske klobase.

Turizem smo ljudje

Tudi po "državnem udaru" v Turističnem društvu Planina, ki naj bi se zgodil že pred občnim zborom društva (predsednika Kneza naj bi za krmilom zamenjala Marija Uduč), bo načelna usmeritev društva ostala nespremenjena - gostinci v vodstvu društva nimajo kaj iskati!

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ

Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b

Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,

SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA

-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST STEKEL

-očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

-FOTOSENZIBILNA

-BIFOKALNA

-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)

-STANJŠANA

-PLASTIČNA

-SONČNA OČALA RAYBAN

-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,

PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSLOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plačilo možno
na več čakov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Kozmetični salon "BARBARA"

Tržnica Šentjur
tel. 063/740-330

Poleg svetovanja Vam po ugodnih cenah

nudimo naslednje storitve:

- nega obraza
- masaža telesa
- program za lajšanje bolečin hrbtenice in križa
- limfna drenaža
- program za terapijo ožilja
- shujševalni - anticelulitni programi
- body wrapping
- aromaterapija obraza in telesa
- refleksna masaža stopal
- pedikura
- depilacija, epilacija
- solarij - ERGOLINE

